Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II, Nr. 7232 | 4 PAGINI — 30 BANI | JOI 17 AUGUST 1972

În cinstea marii sărbători a eliberării

EFORTURI CREATOARE PE FRONTUL MUNCII

23 August — 30 DECEMBRIE

• CU ACELEAȘI FORȚE, INDICI PRODUCTIVI MAI ÎNALȚI

Cu fiecare zi ce ne apropie de sărbătoarea de la 23 August, la Combinatul de îngrășăminte chimice din Tg. Măgurele întrecerea socialistă este și mai mult amplificată. Numai în ultima perioadă **a fost asimilată producerea a peste 400 de repere însemnînd piese de schimb în nervurile imensei retorte, obținîndu-se, pe această cale, circa 16 milioane de lei economii.** Pentru aportul lor se evidențiază și uteciștii Ion Gorgonețu, Livian Ionescu și Constantin Crăciunică autori ai mai multor inovații, matrițe și prototipuri.

Concomitent, cei **nouă sute de tineri** ai combinatului raportează **depășirea angajamentului anual la lucrări finanțate 205.000 lei, față de 200 000.** „Hotărîrea noastră, ne spunea Ion Ghergu, secretar al comitetului U.T.C. din întreprindere, prevede ca pînă la 30 Decembrie să realizăm suplimentar lucrări însumînd peste 50.000 lei. Între altele, tinerii au patronat acțiunea de vopsire a instalațiilor de la fabricile de uree și acid azotic. De asemenea, au colectat și expediat pentru retopire 365 tone deșeuri metalice.

• 20 DE OBIECTIVE FEROVIARE PREDATE ÎN AVANS

Constructorii de căi ferate din cadrul Grupului de șantiere Drobeta Turnu Severin au încheiat lucrările de sistematizare și centralizare electrodinamică a stațiilor Peștera Bolii, Banița, Crivadia și Bretea Streiului de pe magistrala feroviară Filiași—Tg. Jiu — Simeria—Mintia aflată în curs de electrificare. Același colectiv a finalizat operațiile de dezvoltare și modernizare a stației ferate Șimian și construcția liniei care unește Combinatul de celuloză și hîrtie din municipiul Drobeta Turnu Severin cu stația amintită și a demarat cu bune rezultate în etapa lucrărilor premergătoare electrificării liniilor ferate Adjud—Ciceu—Ciceu—Deta.

De la începutul anului și pînă acum, colectivul acestei unități a predat beneficiarilor 20 de obiective feroviare principale la care a cîștigat un avans de 184 de zile, depășindu-și angajamentul care prevedea scurtarea termenelor de execuție a obiectivelor înscrise în plan cu 100 de zile.

(Agerpres)

ORGANIZAȚIILE U. T. C. ÎN ÎNTRECERE

Foc continuu în cît mai multe întreprinderi

Un obiectiv în realizarea căruia organizația U.T.C. a Capitalei se înscrie cu o valoroasă acțiune de îndrumare a tinerilor fără ocupație spre marile întreprinderi constructoare de mașini

• La puțin timp după declanșarea acțiunii un prim bilanț: 276 de tineri au și fost încadrați în muncă

• Într-o singură unitate — F.E.M.I. — se prevede, prin calificarea noilor angajați, generalizarea în 1973 a schimbului II și, pe această bază, realizarea unei producții suplimentare de peste 100 milioane lei

Interlocutorul nostru este un tînăr frumos, sănătos și voinic. Pare a avea 20 de ani dar de-abia a împlinit 17. Biografia lui este deocamdată destul de săracă.

— Vreți să v-o reamintiți?

— Un an după terminarea școlii — ni se destăinuie Alexandru Stănciulescu — am stat pe-acasă. Apoi, părinții m-au dus să lucrez la cooperativa „Precizia". Am stat numai cîteva luni căci era foarte greu. Tot mai bine era acasă, pe strada, la cinematograf cu amicii, mi-am zis atunci.

— Și ați mai pierdut încă un an degeaba!

— Da, dar acum nu mai pierd. Acum lucrez. Voi fi matrițer-mașinist.

Utecistul Stănciulescu spune cu atîta mîndrie aceste cuvinte, că obrajii i se îmbujorează. **„Voi fi matrițer-mașinist".** Parcă toată viața și-a dorit această meserie deși pînă la angajarea în fabrică nici n-a auzit de ea. De altfel, singur mărturisește:

— La început m-am speriat. Am aflat însă că e meseria cea mai pretențioasă, că n-o poate face oricine și m-am ambiționat.

Îl întrebăm pe secretarul comitetului U.T.C. al F.E.M.I. tovarășul Aurel Soare, cum se descurcă ucenicul Stănciulescu.

— Tot atelierul își pune mari speranțe în el. Cred că și-a descoperit vocația.

În ultima perioadă F.E.M.I. a angajat 128 de tineri îndrumați aici de comandamentul sectorului 2. Oare toți și-au descoperit — venind aici în fabrică — vocația profesională?

— Care credeți că este cea mai frumoasă meserie industrială pentru fete?

Elena Pantelimon și colega ei Elena Șerban nu stau deloc pe gînduri. Sînt de aceeași părere.

— Montator-electronist!

După terminarea liceului și una și cealaltă doreau să devină asistente medicale. Întîlnirea cu fabrica, cu colectivul, cu organizația U.T.C. de aici, de la care după cum singure mărturisesc, primesc tot ajutorul — cu meseria pe care o învață acum, le-a schimbat însă total părerea. Le pasionează precizia meseriei, le încîntă curățenia, ambianța de laborator din fabrică, tinerețea și seriozitatea colectivului.

Și, în sfîrșit, cei mai recent

ROMULUS LAL

(Continuare în pag. a III-a)

UN TÎNĂR A DEVENIT UTECIST

Ucenicul frezor MARIAN VIANU

Luni de-a rîndul, ucenicul frezor Marian Vianu a străbătut în colectivul de tineri navaliști drumul, uneori mai greu, alteori mai ușor, al însușirii cunoștințelor viitoarei sale profesii. Pe acest itinerar, pînă cînd va deveni meseriaș, mai are de muncit, continuă să învețe. Dar în lunile care au trecut de la intrarea sa în Șantierul naval Brăila, cei mai tineri tovarăși de muncă, uteciștii din secția de strungărie, i-au însoțit și îndrumat pașii nu numai către descoperirea tainelor profesiei. Alături de ei, în felurite activități politice, educative, utecistul de 17 ani a dobîndit treptat cunoașterea calităților necesare unui tînăr comunist. Și ce îndatoriri, răspunderi și drepturi are un membru al U.T.C. Astfel, dorința de a fi asemenea colegilor săi uteciști, prin cunoașterea sarcinilor către a căror îndeplinire sînt chemați aceștia, a dovedit tot mai mult, cu faptele fiecăreia din zilele sale de muncă și învățătură, că merită la rîndul său să fie primit în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist.

Lui și altor 19 tineri din șantier, recent, tovarășii de muncă le-au apreciat rezultatele și meritele, comportarea disciplinată, rîvna de ucenici, înarmîndu-i în același timp cu noi deziderate și trăsături moral-politice — ace lea de utecist.

ION TRONAC

Să discutăm despre

TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

CARTEA DE MUNCĂ — material „didactic" pentru o lecție de viață

— Ce vîrstă aveți, tovarășe Gheorghe Ancuța?

— Am 21 de ani... de cînd muncesc.

Omul din fața noastră substituie, spontan, vîrstei fizice pe cea profesională. *Pentru moment am bănuit că este vorba de o confuzie. Dar interlocutorul nostru continuă fără să ne bage în seamă nedumerirea:*

— De la 16 ani muncesc. Muncesc și învăț. După ce am terminat cursul secundar, tata mi-a spus: „Ajunge băiete, că vine la rînd sora ta și trebuie să învețe și ea măcar patru clase". Știam că nu poate să ne țină pe amîndoi la școală. Dar mai știam că vreau să învăț. Și mi-am luat un serviciu. Dimineața lucram: la șase eram în picioare, la șapte începeam munca, iar după amiaza învățam. Am terminat în felul acesta o școală profesională, apoi liceul, pe urmă am venit în fabrică unde am mai absolvit niște cursuri de specialitate.

Gheorghe Ancuța *este secretarul organizației de partid a*

SOFIA SCORȚARU

(Continuare în pag. a III-a)

INSCRIPȚII LA STEMA JUDEȚULUI

RECENT, CONSILIUL DE STAT A APROBAT NOILE STEME ALE JUDEȚELOR ȘI MUNICIPIILOR — ÎNSEMNE DEFININD IDENTITATEA SPECIFICA A FIECĂREI ZONE ÎN CONTEXTUL MARILOR TRANSFORMĂRI PE CARE LE CUNOAȘTE ȚARA ÎNTREAGĂ. UN EVENIMENT BOGAT ÎN SEMNIFICAȚII ȘI ÎN VALENȚE EMOȚIONALE. UN MINUNAT PRILEJ DE REMEMORARE A „CHIPURILOR PATRIEI". ÎN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST ȘI A CELEI DE-A 25-A ANIVERSARI A REPUBLICII, ZIARUL NOSTRU ÎȘI PROPUNE, PORNIND DE LA ACESTE SIMBOLURI, UN AMPLU SERIAL DE REPORTAJE, O INVESTIGAȚIE PUBLICISTICĂ PE HARTA ȚĂRII, ÎN 40 DE CAPITOLE.

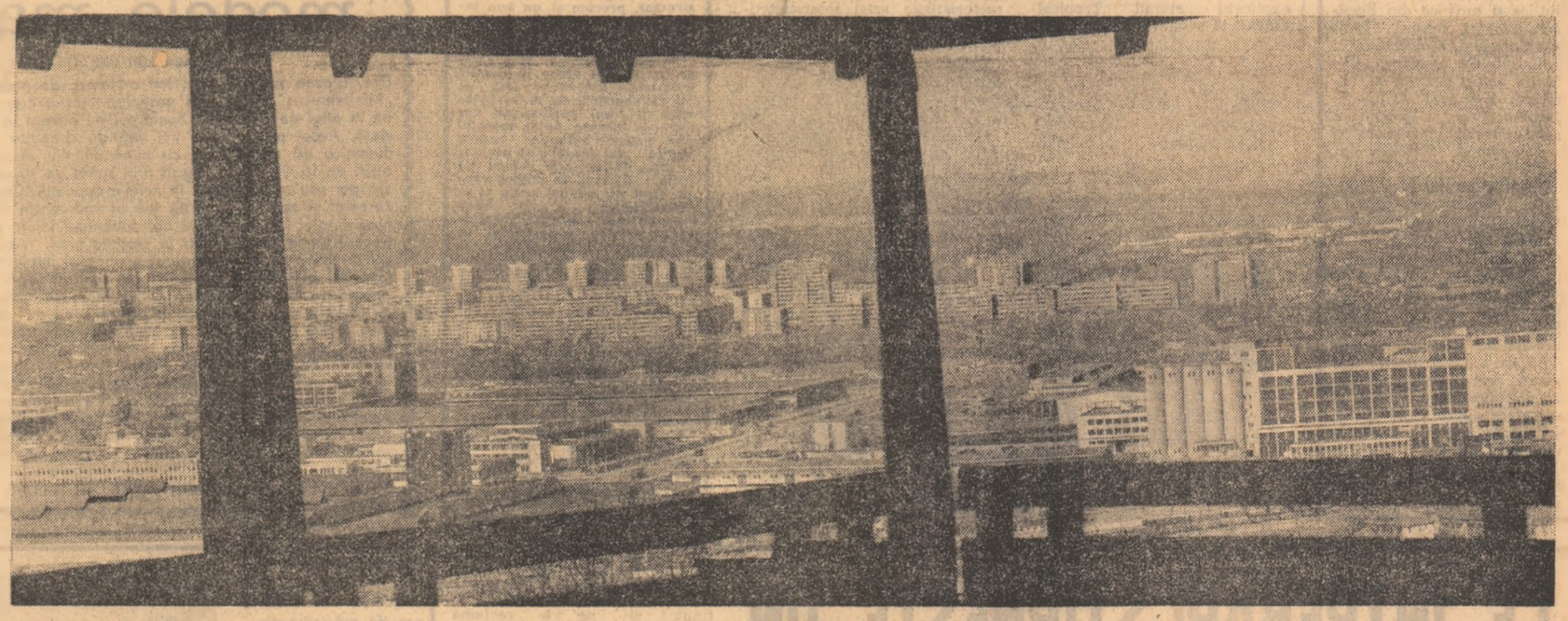

De curînd, un bun prieten, oțelar hunedorean, îmi mărturisea: „Anul ăsta mi-am făcut concediul în circuit. Am dat, cum se spune, roată prin țară. Ce să-ți spun? Nu trăiesc cu ochii închiși. Am văzut cum au crescut, cum s-au schimbat, o dată cu mine, Hunedoara noastră și Deva. Mă uit zilnic la televizor, citesc ziarele, revistele, mă duc frecvent la cinematograf, văd jurnalele de actualități, sînt la curent cu tot ce se clădește, cu tot ce se transformă zi de zi în România — și socoteam, pînă la călătoria asta, că știu bine totul despre noul chip al Constanței și Timișoarei, al Băii Mari și Iașului, al Drobetei și Galați lor, al Bucureștiului și Vasluiului. Dar, ajungînd la... fețele locului, am văzut că, de fapt, nu știu decît foarte puțin și numai la suprafață. Că realitatea concretă, atît de amplă, de variată, de uimitoare, de copleșitoare, nu poate fi cuprinsă decît într-o mică măsură pe peliculă sau în fila de ziar... Am trăit, astfel, om în puterea vîrstei, cel mai plin de emoții — de emoții utile, instructive, tonice — concediu din viața mea. Ca să mă-nțelegi mai bine, am să-ți spun concluzia la care am ajuns: Din orice colț de țară ai fi originar, astăzi nu poți vizita nici un oraș, nici un loc din România, rămînînd la gîndurile și sentimentele unui simplu turist.

Aceleași sentimente le încearcă însuși reporterul ce vă invită, în cuprinsul paginei a III-a, la o incursiune sui generis pe teritoriul României contemporane, prin cîteva considerații asupra noii heraldici, asupra noilor realități ale Iașului.

PETRE DRAGU

Modele mici, modele mari

de NEAGU UDROIU

Nu știu ce vor indica sondajele televiziunii cu privire la numărul celor ce și-au propus să rămînă în fața aparatelor duminica trecută dar cred că nici ora de plecare la ștrand și nici programarea statului la chioșc sau pur și simplu lipsa de inspirație nu constituie scuze pentru telespectatorii care s-au lipsit astfel de vizionarea unei emisiuni de excepție. N-am să mă refer nici la interviurile oprite brusc tocmai cînd trebuiau să înceapă, nici la răspunsurile așteptate din partea copiilor prezenți doar în capul anchetatorului și nici la nesincronizări repetate între camerele de luat vederi (și de aici numeroase gesturi **peste** ceea ce vrem deobicei să se vadă la televizor). Dar susținem însă cu toată convingerea că prezentîndu-ne „Ex-Terra", televiziunea ne-a adus în casă o duioasă dimineață de duminică, obligîndu-ne să parcurgem o dată cu acești copii minunați și mașinile lor zburătoare clipe de autentică emoție. Nu știu dacă bucuria noastră, a celor cu nasul strivit de ecranul televizorului, s-a datorat cu precădere unui anume subiect, să zicem ideea de a ne procura pentru o vreme, fie și scurtă, certificatul de cetățenie într-o lume, mai de curînd sau mai demult, abandonată prin firea lucrurilor, sau cunoștinței cu fel de fel de obiecte mișcătoare puse pe picioare cu mîna lor de niște inși care în fața indiscretului aparat abia de-și aduceau aminte cum îi cheamă. Poate și una și alta numai că am mai privit îndeaproape pe cei mici și altădată iar un planor sau vaporaș vedem din cînd în cînd și în altă parte. Ceea ce m-a impresionat în mod expres duminică dimineața, as numi cu un cuvînt prețios dar uzual, fler, flerul televiziunii de a organiza acest concurs cu nume din Jules Verne demonstrîndu-ne nouă, celor ce ne-am fi îndoit eventual de acest lucru, cîte valente ascunde un concurs, nevinovat în aparență, simplă distracție pentru niște copii rămași, prin uitarea profesorului, fără temă pentru acasă la citire. Ne-a demonstrat, uluindu-ne, de ce sînt în stare copiii la această vîrstă și cît de mult putem crede în vocația acestui gen de manifestări, în creionarea „porților spre viitoarea profesiune" cum repeta adeseori crainicul, uluit și el de ce se întîmplă în iur. Concursurile, să nu ne sperie acest gen de manifestare din cauza numelui său sportiv, totdeauna lasă, cînd sînt bine organizate și temeinic gîn-

(Continuare în pag. a II-a)

ASPRELE BUCURII ȘI IUBIRI ALE CONSTRUCTORILOR

Un reportaj de VASILE VĂDUVA

ÎN PAG. III

Foto-ancheta „Scînteii tineretului"

FORME DE PARAZITISM ÎN CULTURĂ (I)

CE ÎNTREBĂRI STÎRNEȘTE UN „VERNISAJ" AL FRIVOLITĂȚII

Am luat parte, prin bunăvoința Consiliului culturii și educației socialiste, la „vernisajul" unei ciudate expoziții de afișe. Erau adunate acolo afișele-program ale unor spectacole cu care unii cîntăreți de muzică ușoară, comici vestiți sau actori cu succes la public au întreprins turnee prin orașele și localitățile din țară. Dar citind cu atenție afișele și solicitînd organizatorilor acestei inedite expoziții explicații am constatat cu multă părere de rău și tristețe că afișele în cauză nu erau simboluri, cărți de vizită ale unei activități cultural-educative prodigioase, adevărate și puse în slujba spectatorilor, ci încropeli de spectacole, surogate lipsite de conținut și mesaj, organizate doar cu gîndul de a cîștiga la iuțeală și fără prea multe scrupule sume de bani, uneori foarte substanțiale. În realitate, afișele acestea fac în mod paradoxal o deșănțată pu-

ION MARCOVICI

(Continuare în pag. a II-a)

Felicitări Florine!

Un comentariu al performanței lui Florin Gheorghiu în pagina a II-a

Primire la președintele Consiliului de Miniștri

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit, miercuri după-amiază, pe Marcos Antonia de Salvo Coimbra, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Republicii Federative a Braziliei, în legătură cu plecarea definitivă a acestuia din țara noastră.

La întrevedere, desfășurată într-o atmosferă cordială, a participat Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor externe.

CRONICA U.T.C.

Ieri, a avut loc la C.C. al U.T.C. o întrevedere între tovarășul Vasile Nicolcioiu, secretar al C.C. al U.T.C. și dr. Sivali Ratvatte, președintele Ligii tineretului Shri Lanka, care se află în vizită în țara noastră la invitația Uniunii Tineretului Comunist.

În timpul discuțiilor au fost abordate o serie de probleme privind mișcarea internațională de tineret, s-a realizat un schimb de informații asupra activității organizațiilor de tineret din cele două țări și au fost analizate posibilitățile de cooperare între Uniunea Tineretului Comunist și Liga tineretului Shri Lanka.

★

Ieri s-a înapoiat în Capitală, venind de la Kiev, o delegație a Uniunii Tineretului Comunist, condusă de tovarășul Galin Vladimir, adjunct de șef de secție la C.C. al U.T.C., care a participat la seminarul bilateral U.T.C.—U.T.C.L. pe tema „Tineretul și revoluția tehnico-științifică".

★

Ieri dimineața a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Londra, delegația Uniunii Generale a Studenților Irakieni (GUSIR) formată din Al Nakash, secretar al Societății Studenților Irakieni din Marea Britanie (ISSUK) și Said Stephan, președintele asociației „Londra-Vest" a ISSUK, care a efectuat, în perioada 9—16 august a.c., o vizită oficială în țara noastră, la invitația U.A.S.R.

În timpul șederii în țara noastră, delegația a vizitat institute de învățămînt superior, complexe social-culturale studențești și obiective istorice și turistice din București, Ploiești, Brașov, Izvorul Mureșului, Constanța și Costinești. De asemenea, delegația a fost primită la Ministerul Educației și Învățămîntului, Direcția generală a învățămîntului universitar, și la Comitetul Executiv al U.A.S.R.

Oaspeții au manifestat interes pentru cunoașterea structurii învățămîntului din țara noastră, a dezvoltării și perfecționării sale continue, a activității și preocupărilor actuale ale asociațiilor studențești, a participării studenților la viața universitară, economică, social-politică și culturală a țării, precum și pentru dezvoltarea și întărirea relațiilor de prietenie și cooperare dintre U.A.S.R. și G.U.S.I.R., dintre studenții români și irakieni.

Discuțiile s-au desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

Admiterea în școlile de specializare postliceală

De mare interes, pentru tinerii absolvenți ai liceelor de cultură generală, recent a apărut „Îndrumarul pentru admiterea în școlile de specializare **postliceală**". Lucrarea cuprinde rețeaua școlară pe județe, profilul fiecărei unități, precum și condițiile de admitere.

În anul școlar 1972—1973 vor funcționa mai mult de 100 unități școlare, unele dintre ele nou create, cu profiluri de specializare larg solicitate în economie și în sectorul social-cultural.

Concursul de admitere pentru învățămîntul de zi, seral și fără frecvență se desfășoară între 15—22 septembrie, pentru toate locurile planificate. Numai la școlile la care nu se completează integral locurile se va organiza un al doilea concurs de admitere în perioada 25—29 septembrie. Înscrierea candidaților începe la 1 septembrie și se face pe specialități, pînă în preziua începerii concursului. Pot candida absolvenți ai liceelor de cultură generală cu diplomă de bacalaureat sau certificat de absolvire, precum și ai altor școli echivalente.

Broșura a fost pusă în comerț prin rețeaua de difuzare a presei și poate fi consultată și la secretariatele școlilor respective.

A apărut nr. 8 al revistei „TÎNĂRUL LENINIST"

Revista consacră mai multe articole Conferinței Naționale a partidului: „Perfecționare și autoperfecționare" de Aurel Stoica, secretar al C.C. al U.T.C.; „Venit național" de conf. univ. Mihai Dulea; „Prezentul viitorului". de Gh. Vlădeanu; „Dimensiuni morale ale tînărului revoluționar" de Constantin Gheorghe; „Echitate și dreptate" de Tudor Cătineanu.

Sumarul mai cuprinde: „Cunoașterea legislației" de dr. Ladislau Lőrincz; „Cercetarea științifică și producția" de M. Strîmbei și C. Șerban; „Om de calitate" de M. Bunea.

La rubrica „Itinerar istoric", Dumitru Almaș semnează articolul „Casa marilor amintiri istorice" (Prin Muzeul de istorie al R.S.R.).

Neagu Udroiu semnează articolul „Amfiteatrul Lotrului".

Apar și în acest număr obișnuitele rubrici „Amintiri", „Aniversări", „Univers uman", „Profil de generație", „Dialog filosofic", „Cronica atee".

Articolul lui Vasile Toma „Pe meridianele lumii" se referă la apariția în edituri de reputație din diferite țări au unor volume cuprinzînd lucrări ale tovarășului Nicolae Ceaușescu.

L. Matveev, secretar al C.C. al U.T.C.L. semnează articolul „Tineretul sovietic azi".

N. Lotreanu publică note de drum din R.P.D. Coreeană.

NE VIZITEAZĂ

Formația „Tropical-Fiesta" din Republica Africa Centrală

Formația „Tropical-Fiesta", alcătuită din tineri interpreți de muzică și dans din Republica Africa Centrală, va oferi primul spectacol astă seară, ora 20, la Arenele „23 August". În cadrul conferinței de presă, organizată ieri de A.R.I.A., conducătorul artistic al ansamblului, Charles Perriere, a dat explicații privind „Tropical-Fiesta" și programul său. „Formația se numește „Tropical" fiindcă prezentăm arta unei țări aflate la tropice și „fiesta", căci muzica, dansurile noastre vor să fie o sărbătoare, deci să exprime bucurie, optimism, încredere în viitor. Vom prezenta ritmuri specifice africane, dar atît în cintec cît și în dans, folclorul va fi îmbinat cu caracteristicile artei interpretative moderne".

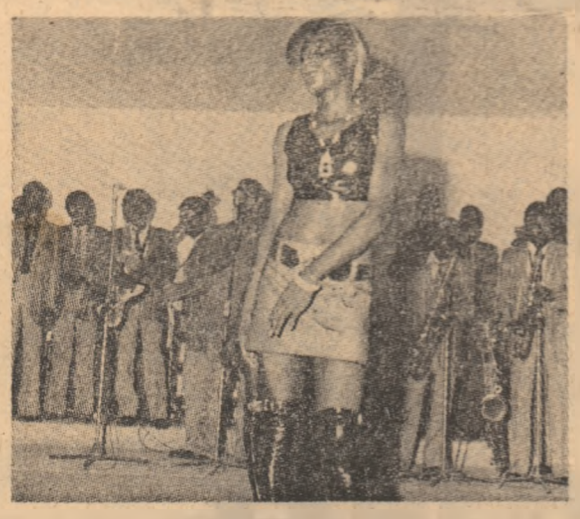

ILUSTRATE DE VACANȚĂ

Aici, stația 406, Tango-Alpha-Bravo

În decorul montan al împrejurimilor Brașovului, la Dimbul Morii s-au reunit pentru două săptămîni în tabăra centrală a C.C. al U.T.C. peste 160 de tineri pasionați ai radioamatorismului și electronicii. Beneficiind de un adecvat program de instruire în tainele traficului pe undele nevăzute, în minuția construcțiilor minitranzistorizate punctat de mult apreciate concursuri (Vînătoare de vulpi, Cel mai bun telegrafist, Cel mai bun depanator), precum și de prezentări metodologice ale organizării cercurilor radio și electronică participanții din acest an se constituie de pe acum într-un nucleu de propagatori ai radioamatorismului.

Am fost prezent în stația de emisie-recepție a taberei cu ajutorul căreia s-au stabilit aproape 1 000 de legături radio cu toate țările Europei, cu țări de pe continentul african, din Asia și Australia. 406-Tango-Alpha-Bravo, numele cu sonoritățile simbolice ale taberei a răsunat în eter chemînd la telegrafie și fonie radio-amatori din lumea întreagă. Aici, l-am întîlnit pe cel 1 operatori radio a cărei medie de vîrstă nu depășește 18 ani. Dintre ei, Mihai Țărică, acum student în anul I la Facultatea de electrotehnică din Craiova, îmi explica limbajul codificat al traficului radio. Aceiași alături de colegii operatori confirmările de recepție și discuțiile despre parametrii stațiilor folosite. La un moment dat, răspunde apelului general al taberei stația YO 1 DZ, adică ing. George Stănculescu din Pitești din al cărui mesaj transcriu: „Calde salutări tinerilor radioamatori; apreciez cu toată căldura acțiunea inițiativă importantă pentru propagarea acestui sport în rîndul elevilor, menită să trezească nu numai pasiunea pentru tehnică, ci și dragostea față de studiu".

Într-o frumoasă expoziție au fost prezentate aparate realizate aici: emițător UKW, adaptator pentru benzi de amatori, amplificator, receptor portabil, microreceptor, manipulator electronic, generator de ton etc.

Concursul depanatorilor a fost cîștigat de Ion Căprioară (Neamț), urmat de Tiberiu Matache (București), Mihai Motoată (Rîșnov), Mihai Țărică (Dolj) și Gh. Belgiun (Vîlcea). Paralel cu ansamblul activităților menite să ofere pasionaților electrotehnicii o pregătire completă — fiindcă un bun radioamator trebuie să fie în același timp și un bun constructor, precum și un bun telegrafist — în tabără s-au desfășurat și activități sportive (mini-întîmplări în întîmpinarea celei mari), precum și o serie de excursii și vizite la unități industriale brașovene. Iată și cîteva concluzii la această tabără al cărei participanți vor duce în fiecare județ mesajul unei pasiuni autentice pentru știință: sînt posibile și necesare mai multe serii pentru a-i instrui și ferma pe viitorii conducători de cercuri radio și electrotehnică; o mai bună popularizare a acestui sport în rîndul fetelor; necesitatea unei baze materiale sporite la care ar putea contribui mai mult federația de specialitate, radiocluburile județene, precum și M.I.C.M.-ul; de asemenea, uteciștii prezenți aici au subliniat absența mult resimțită în activitatea lor a unei reviste de specialitate, precum și a mai multor concursuri. Ultimul mesaj al radioamatorilor de la Dimbul Morii: „multe mulțumiri pentru condițiile de lucru și divertisment create de gazde; promitem că vom fi și în viitor animatorii radioamatorismului în fiecare școală, în fiecare județ".

CĂLIN STĂNCULESCU

„Mașina de zburat cea adevărată, cea practică și folositoare omenirii"

100 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI TRAIAN VUIA

Se împlinește astăzi, un secol de la acea zi de 17 august 1872 cînd în comuna Surducul-Mic de lîngă Lugoj a văzut lumina zilei cel care avea să dăruiască umanității ceea ce numim astăzi avion. Iată de ce ziua nașterii lui Traian Vuia este nu numai o sărbătoare a noastră, a românilor, ci a oamenilor de pretutindeni care aduc recunoștința lor acestui doctor în științe juridice, inventatorul și constructorul avionului. Născut într-o familie de țărani, urmează școala primară în comuna Bujor și la Făget, după care își continuă cursurile la Liceul de stat din Lugoj. A fost un elev eminent; fiecare clasă a absolvit-o cu calificativul eximio modo (în mod excepțional) la toate materiile.

Cu toate că situația materială nu-i permite să urmeze politehnica (Vuia termină facultatatea de drept la fără frecvență), el nu renunță nici o clipă la ideea de a demonstra că se poate zbura cu un aparat mai greu decît aerul. Pleacă la vîrsta de 30 de ani în Franța, cu speranța că va reuși să dovedească acest lucru. Dar neîncrederea tehnicienilor în posibilitatea zborului mecanic, avea să-i ridice în cale nenumărate și nebănuite obstacole în memoriul adresat Academiei de științe din Paris, Vuia nu solicita nimic, nici un fel de recompensă. Împins numai de pasiunea sa dezinteresată pentru progresul științei și al tehnicii, căuta să împărtășească rezultatul cercetărilor sale, să trezească interes pentru ele. Se spune în legătură cu acest memoriu că un interlocutor i-a replicat: „Dacă sînteți atît de convins, încercați dumneavoastră". Vuia făcu ochii mari, tulburat, dîndu-și seama de prăpastia care îl despărțea de cei pe care căuta să-i îndrumeze, să-i convingă. Cuvîntul i se păru greu, aproape ca o ofensă. După o pauză răspunse: „Voi încerca!". Într-adevăr, la certitudinea sa teoretică, se aduce acum o altă certitudine: era dator să încerce singur, să dovedească temeinicia afirmațiilor sale altminteri, tot ce gîndise, tot ce demonstrase risca să se piardă, să rămînă fără urmare.

Și astfel, la 18 martie 1906, Vuia a dovedit practic ceea ce nimeni nu credea pînă atunci: pentru prima dată în istoria umanității, un aparat mai greu decît aerul se ridicase de la pămînt, zburase, prin propriile sale mijloace — fără a fi lansat de la înălțime, tractat sau catapultat. Patru ani mai tîrziu în revista „Viața socială" apăruta la București, Traian Vuia publică un articol în care își exprimă convingerea nestrămutată în viitorul aviației pentru binele omenirii. Iată cum se încheia acest articol: „Am credința nestrămutată că mașina de zburat cea adevărată, cea practică și folositoare omenirii — mașina care să se poată înălța în aer și menține acolo pe orice vreme și oricare ar fi condiția curenților atmosferici — nu va întîrzia să ne fie dată de cercetătorii care luptă pentru realizarea ei numai din iubire pentru adevăr și pentru binele neamului omenesc".

Numele lui Traian Vuia nu este legat numai de primul zbor al unui aparat mai greu decît aerul. El și-a consacrat mare parte a eforturilor în domeniul zborului vertical cu aparate de zburat cu aripi rotative: elicopterele. A înființat și utilat primul laborator pentru experimentarea elicelor. Mai mult de 20 de ani Vuia a lucrat la prototipul generatorului de abur. Aici se cuvine o precizare. Generatorul de abur „Vuia" rezolvă în condiții încă neegalate de orice alt sistem, producția cea mai economică a aburului de joasă, medie sau înaltă presiune și temperatură. De curînd savantul Henri Coandă mărturisea unui ziarist că va încerca să echipeze mașina de zbor a viitorului, a cărei realizare o studiază de mai mulți ani, cu un generator de abur Vuia.

Dar Traian Vuia, acest genial inventator nu a fost numai un om al tehnicii. S-a preocupat de probleme de filozofie, de drept, de științe sociale. Activitatea social-politică a acestui mare om înscrie acțiuni la fel de importante ca și în domeniul tehnicii. În semn de recunoștință și de atașament față de țara unde găsise posibilitatea de a-și realiza invențiile, Vuia a lucrat în timpul primului război mondial la Serviciul de invenții al armatei franceze, unde a adus un prețios aport la construirea aivoanelor militare ale Franței. Pe frontul italian, avioanele franceze au lansat un manifest către ostașii români, cehi, slovaci, sîrbi etc. din armata austro-ungară, cu îndemnul de a nu-și vărsa sîngele pentru o cauză străină popoarelor lor și de a lupta pentru libertatea lor națională. Manifestul, tipărit în zeci de mii de exemplare, a fost scris de Vuia. La 30 aprilie 1918, din inițiativa sa a fost constituit la Paris Comitetul național al românilor din Transilvania. Ca președinte al Comitetului, Vuia a desfășurat o vie activitate în slujba idealurilor de unitate națională, a militat pentru dezmembrarea Imperiului austro-ungar și pentru distrugerea din rădăcini a militarismului german.

În timpul celui de-al doilea război mondial, Vuia nu-și dezminte convingerile de luptător progresist. Înțelegînd să slujească deopotrivă cauza libertății poporului român, și a celui francez, în mijlocul căruia trăia, el a luat parte activă — cu toată vîrsta înaintată pe care o avea — la mișcarea de rezistență împotriva hitlerismului, înfruntînd teroarea nazistă. În aceeași perioadă el a fost și președintele și animatorul „Frontului național român" din Franța al luptătorilor antifasciști. Cînd tipografia unde se lucra gazeta clandestină „La Roumanie libre" și doi dintre redactorii ei au căzut în mîna Gestapoului, biroul lui Vuia a adăpostit noua redacție.

În perioada dintre cele două războaie mondiale, dorul de țară, nostalgia răscolitoare a locurilor natale, l-a adus de două ori în patrie. Dornic de a se afla în mijlocul marii sale familii, poporul român, își exprimă după 23 August 1944 dorința de a reveni definitiv în România. S-a reîntors în vara lui 1950, dar boala a fost necruțătoare. La 2 septembrie 1950 Traian Vuia a închis ochii. A fost înhumat la cimitirul Belu din București. Mormîntul lui se află alături de cele ale lui Eminescu, Caragiale și alți oameni de seamă prin care poporul român și-a adus o valoroasă contribuție la patrimoniul culturii mondiale. Exemplu de dăruire, pasiune și patriotism, Traian Vuia a lăsat în urma sa o creație cu care se mîndrește întregul popor român, o contribuție de preț cu care întreaga lume are temei să se mîndrească.

Ing. DAN VĂITEANU

Modele mici, modele mari

(Urmare din pag. 1)

dite, brazdă promițătoare. Îmi amintesc de popularitatea lui „Minitehnicus" unde cifra participanților a crescut de la un an la altul de cîteva ori. Avem cui ne adresa în această privință. Avem prin cine și îmi veți da dreptate după ce tot duminică ați aflat odată cu mine că sînt respectabili anonimi, de 15–20 de ani legați prin suflet de succesul unui minivapor sau minimotoretă în mîinile copilului. Ceva se impune corectat și spunînd aceasta am în vedere tot ce zicea crainicul finalei la un moment dat subliniind lejera posibilitate a treceri de la modele mici la modele mari. Aprobîndu-l nu voi rămîne însă doar la cadrul tematic al finalei de duminică, invocînd pretexte cu ușurință de descifrat. Vom avea nevoie oricînd de buni constructori de avioane, de nave, de vehicule auto. Vom avea nevoie de piloți pe măsură. Avem nevoie însă, avem atîta nevoie de ingenioși constructori de mașini, de strungari îndemînatici, de mecanici de locomotivă, de meseriașii pe care industria acestui sfîrșit de secol îi reclamă încît nu văd ce ne împiedică, o dată convinși că solul e pregătit, să trecem „de la modele mici la modele mari" Da, trebuie. Și în acest caz, profesorul sau colegul mai în vîrstă să pună cu el motorul în mișcare, fetița sau băiatul cît palma rămînînd – aceasta-i începutul! – să aștearnă chitul pe cutia de viteze.

Înțelegeți însă care-i diferența?

SPORT • SPORT

FELICITĂRI FLORINE!

În contextul efervescenței create de desfășurarea cu peripeții a meciului Spasski — Fischer, știrea excelentei performanțe realizată în Finlanda de către marele maestru Florin Gheorghiu a provocat un val de entuziasm și admirație în rîndurile șahiștilor noștri.

Pentru prima oară un șahist român cucerește dreptul, atît de mult rîvnit și atît de greu de obținut, de a lua parte la a doua etapă a ciclului trienal care desemnează pe viitorul șalanger al campionului lumii. Prima etapă o constituie turneele zonale, care reunesc pe cei mai buni mari maeștri și maeștri din toate țările lumii. Numai primii doi din fiecare zonă se califică mai departe și, — lucrul trebuie recunoscut — turneul de la Forsso și Helsinki a reunit o pleiadă de jucători de prima forță, dintre care cei puțin jumătate erau convinși că vor ieși învingători. Florin Gheorghiu a reușit să parcurgă turneul neînvins și să se claseze pe locul II, la jumătate de punct de primul clasat, întrecînd o serie de nume cu rezonanță în arena internațională a șahului: marii maeștri Matanovici și Matulovic (Iugoslavia), maeștrii internaționali Andersson (Suedia), Ribli (Ungaria), Hecht (R.F.G.), Westerinen (Finlanda) etc.

Este un mare succes al reprezentantului țării noastre, cel mai mare de la cucerirea titlului de campion mondial de juniori, în 1963. Calificarea în turneul interzonal înseamnă intrarea în cercul restrîns al celor circa 30 de jucători, care formează elita șahului mondial, înseamnă consacrarea unei valori certe, înseamnă o poartă deschisă spre meciurile candidaților la campionatul lumii, care formează etapa a treia și ultima a ciclului de competiții pentru desemnarea șalangerului.

Florin Gheorghiu este, incontestabil, cel mai valoros reprezentant al șahului românesc, dealtfel singurul purtător al titlului de mare maestru. Succesul său este în același timp un succes al șahului nostru, al mișcării noastre sportive, pe care o reprezintă. El constituie un exemplu pentru tinerii noștri jucători și în același timp o încurajare, un îndemn spre victorie, înaintea campionatului balcanic — care începe la 19 august la Sofia — și a campionatului mondial pe echipe care se dispută în septembrie la Skoplie. Cu Florin Gheorghiu la prima masă a echipei, sperăm că sfîrșitul acesta de fierbinte vară șahistă să aducă noi rezultate de valoare șahului nostru.

SERGIU SAMARIAN
Antrenor emerit

CE ÎNTREBĂRI STÎRNEȘTE UN „VERNISAJ" AL FRIVOLITĂȚII

(Urmare din pag. 1)

blicitate banului nemuncit, sau mai puțin muncit, ele ascund ceea ce, la urma urmei, strigă în gura mare: parazitismul, tendința de căpătuială prin intermediul unor așa-zise acțiuni cultural-educative pentru public. O trecere în revistă a cîtorva din aceste „exponate" este de fapt un adevărat vernisaj al cîștigului ilicit, un vernisaj pe care din păcate l-au făcut posibil, în multe locuri din țară, credulitatea și naivitatea unor activiști, lipsa de exigență a organelor locale, dorința îndreptățită a oamenilor de a lua contact cu manifestări artistice de care nu se bucură prea des. Toate acestea putînd fi, după cum se vede, exploatate în toată legea dar adesea în afara legii, încălcîndu-se cu nepăsare normele moralei, ale echității.

Iată, de pildă, să începem cu acest afiș, adevărată perlă a speciei „șușanea", editat de întreprinderea poligrafică din Iași în onoarea unei formații cu exoticul nume: „Estudiant Intercontinental Quintet". Nu sînt ingenioși născocitorii acestor forme de exploatare a dorinței latente de senzațional și excentric? Ei au „descoperit" că imaginația oamenilor ar putea fi stîrnită de anumite cunoștințe din domeniul jocurilor de noroc, mai precis al pokerului, drept pentru care afișul cu pricina ni se înfățișează ca o superbă „Quintă Royală", (cu două „spătare") în care fiecare are rolul său (pe care îl și merită?!): „as"-ul este simpaticul solist Dan Spătaru, „riga" cineva cu numele Pichi Iohanes, „dama", desigur nu mai puțin simpatica, Doina Spătaru, „decarul" purtînd numele de Mihai Dumitrescu (un loc destul de modest în formula consacrată) iar Ionel Ungureanu își asumă, din motive care probabil că vor fi fiind neapărat foarte convenabile, rolul de „valet". La „data", „ora", „sala" (de regulă neprecizate în acest gen de afișe bune pentru nu-se-știe-ce-„ocazii"!) seducătoarea formație „Estudiant Intercontinental Quintet" (ar putea oare Dan și Doina Spătaru, aceasta din cîte știm o bună studentă, să nege că fac într-adevăr parte dintr-o asemenea prestigioasă formație? Și, iarăși, oare cîte formații fac și desfac, desigur ducînd tot greul, soliștii noștri de muzică ușoară? Cîte ploi, atîtea ciuperci, cîte chilipiruri, atîtea formații!), așadar seducătoarea formație „prezintă — ne încredințează afișul Întreprinderii Poligrafice Iași cd 3005 — un spectacol de muzică ușoară în „sol domol alergat Quintă Royală"!! (conducerea muzicală: Relu Crețu; scenografia: Puiu Boroda; Regia artistică: Mișu Zgărdețeanu iar biletele, așa ca să se știe, „se găsesc la agenție"). Ce ne facem noi, „necalificații", cei care n-avem cunoștințe de poker?! În orice caz, nădăjduim că acest afiș a servit și drept „material didactic" doritorilor de a se inicia în regulile unui joc de noroc. Cum s-ar spune, cu economie de material s-au realizat, în loc de unul singur, două obiective ale „muncii culturale": instruirea începătorilor de poker și, bineînțeles (se mai poate îndoi cineva?!), delectarea amatorilor de muzică ușoară. Nu-i adevărat ce spune proverbul, dimpotrivă, cine aleargă după doi iepuri îi prinde pe amîndoi. Cu ce preț? Desigur, cu talent, cu ceva alergătură dar și cu multă frivolitate, cu prost gust, cu dorința de a trezi curiozitatea prin mijloace improprii și deci necinstite. Cum pot admite, apoi, doi soliști reputați asemenea procedee de reclamă stupidă, compromițătoare?

Iată acum și o altă formă de a înșela buna credință a oamenilor (în ce scop, nu e prea greu de imaginat), de inducere în eroare asupra unor calități de care avem toate motivele să ne îndoim: **caietul program.** Avem un asemenea exemplar pe care scrie: „Casa de cultură din municipiul Drobeta-Turnu Severin prezintă concertul extraordinar Melodii-Melodii, — Program". De ce „extraordinar"? Poate pentru că în afară de Anda Călugăreanu (deși nu e chiar un fapt extraordinar că populara și talentata noastră cîntăreață dă un concert la Drobeta-Turnu Severin „concertul extraordinar" ni-i prezintă nouă, publicului din orașul Porților de Fier, pe Cristian Popescu, Mihaela Păsărin, Katia Milano, Petrică Dumitrescu (un „Sfînt" autohton așa cum ni-l prezintă fotografia programului puțin mai scund și mai grăsuț decît cel original — tv, dar cu mîinile în șolduri, cu privirea avîntată, plină de curaj și siguranță și cu nelipsita aureolă deasupra minunatului său cap). Acest biet caracter „extraordinar" al concertului prezentat de caietul program de la Drobeta-Turnu Severin mai este susținut și de o reclamă cel puțin lipsită de umor ca să nu spunem mai mult: „Numele celor prezentați în acest program ține loc de orice comentariu" (nici nu mai încape îndoială!); „Prezentarea programului (cunoscuții Petrică Dumitrescu și Katia Milano) — „asta e ușor" — (mai încape vorbă?!); „Momente vesele: eh! aici e aici! iar Cristian Popescu este prezentat ca un „Succes sută la sută"!

Între fotografiile ilustrilor artiști întîlnim fel de fel de anunțuri, reclame, instituții, informații, adevărată „microenciclopedie" severineană: Programul Universității populare, recomandările T.A.P.L.-ului (privitoare la restaurantele grădină „Dunărea" și „La vatra haiducilor" sau Cafeneaua „Ada-Kaleh", str. Karl Marx nr. 3, „amenajată în stil oriental turcesc, vă oferă renumita cafea turcească la nisip, cafe frape, baclavale, saraili, trigoane, rahat-locum, sugiuc și băuturi răcoritoare cu specific oriental"), ale O.C.L.-ului, U.J.C.C.-ului, Muzeului istoric, cooperației meșteșugărești, despre tăbăcitul pieilor de ovine și caprine, sfaturi practice pentru prevenirea accidentelor, informații C.E.C., instituții ale D.C.A. pentru deținătorii de oi etc. Un adevărat talmeș-balmeș cu adevărat „oriental" din care însă deducem că programul unui concert „extraordinar" poate fi un mijloc eficace de a strînge bani de la toți cei care nu au probabil ce să facă cu ei.

Educație? Distracție? Reclamă neinspirată? Bani cîștigați sau, dimpotrivă, aruncați cel puțin „ușurel"? Sub egida cui? **Și de ce și-ar îngădui o casă de cultură** să gireze „polițe în alb", să garanteze prin autoritatea sa spirituală și chiar materială prestigiul unor nume care am văzut cum ni se prezintă, ca „succese sută la sută"? Ce fel de turnee sînt acestea? Și, iarăși ne întrebăm, de ce acceptă Anda Călugăreanu să fie „cap de afiș" într-o afacere prezentată ca un „succes sută la sută", cu un program dubios în care „numele celor prezenți ține loc de orice comentariu"? Talentata și pe drept cuvînt îndrăgita noastră cîntăreață — și, cum vedem, nu este ea excepția — ar trebui poate să se îngrijească mai mult de propriul său prestigiu, de lipsa de decență a felului cum sînt prezentați colegii ei de „concert extraordinar".

Concertul extraordinar de muzică ușoară „Melodii, melodii" organizat la Casa de cultură din municipiul Drobeta-Turnu Severin a fost plin — dacă ar fi să ne luăm după „caietul-program" — de asemenea „momente" mai mult sau mai puțin cesele.

Punem, deocamdată, punct aici comentării unor afișe și programe ciudate, indecente, frivole, care arată de fapt o crasă lipsă de respect față de public, goană după publicitate cu orice preț, o tendință de a acoperi prin stridență și senzațional vulgar efectele pecuniare cu care se soldează aceste tipuri de turnee — „șușanele". Mai sînt și altele. Se întîmplă că multe instituții, chiar culturale, dar care n-au nimic comun cu muzica ușoară se dau în vînt după organizarea unor concerte de acest fel, închipuindu-și poate că astfel aruncă un praf de activitate — oricare, numai activitate să fie! — în ochii curioșilor sau chiar ai celor datori să controleze. Mai este vorba, desigur, și de specularea din afară, din partea unor organizatori de ocazie, a acestei situații. O anomalie creează loc pentru alta. Și astfel se poate ajunge la formularea din partea unor interpreți, altfel populari, bine cunoscuți, a unor pretenții financiare exagerate acceptate cu o ușurință condamnabilă de organele locale, de comitete municipale ale U.T.C., dornice să ofere tineretului mijloace de distracție. Foarte multe nevoi reale sînt puse în joc și adesea speculate în cadrul acestor spectacole. Fără a pune un singur moment sub semnul întrebării nevoia de distracție, de muzică, de dans, de concerte sau talentul recunoscut al numeroșilor soliști de muzică ușoară, al multor formații, unele mai cunoscute, altele mai puțin, credem totuși că pe acest teren se produc și multe anomalii, fenomene negative, tendințe de paraziticism și multă, prea multă frivolitate și prost gust, lucruri care, în fond, poluează atmosfera morală, înșeală naivitatea și buna credință a publicului, în special a celui tînăr. „Vernisajul" inedit oferit de Direcția Muzicii din Consiliul Culturii și Educației Socialiste este elocvent în aceste privințe. Asupra acestei situații transcriem opinia muzicologului **Theodor Bratu**, instructor principal în Consiliul Muzicii: **„Ne preocupăm în mod foarte serios de felul în care să procedăm pentru ca să punem definitiv stavilă unor turnee artistice întreprinse de cîntăreți pe cont propriu, turnee de calitate îndoielnică, improvizate artistic și tehnic care nu promovează în masă un mesaj cu conținut educativ și sînt fără de respect față de spectatori. Cele mai multe sînt întreprinse sub patronajul unor instituții cum sînt cluburile sportive, casele de creație populară, comitetele sindicale din instituții, case de cultură, organizații U.T.C. etc., instituții și organizații ele însele chemate să răspundă de educația oamenilor. Comitetele de cultură și educație socialistă ale județelor ar trebui să controleze și să verifice minuțios toate spectacolele organizate pe cuprinsul județului, dar, în mod tacit, multe dintre ele le acceptă. Această îngăduință, care în sensul artei nu se justifică, creează un adevărat evazionism de la normele legale în vigoare, încălcarea normelor de tarife la intrare și asigură cîntăreților onorarii exagerate. În ultima vreme au apărut în viața artistică o serie de organizatori particulari de spectacole, întreprinzători și afaceriști pe mîna cărora se încredințează turneele și chiar educația spectatorilor. Dincolo de fațada „artistică" se ascunde în realitate goana după profituri materiale, de multe ori, nu neglijabile. Un regulament mai ferm decît cel în vigoare și un sistem de control unic și mai exigent din partea forurilor de cultură credem că va pune stavilă acestor nereguli".**

Opinie la care subscriem și a cărei traducere în viață este o necesitate urgentă.

MERIDIAN

● TENISMENII români Ilie Năstase și Ion Țiriac au debutat victorioși în cadrul turneului internațional care se desfășoară în orașul canadian Toronto. Ilie Năstase l-a învins cu 6—4, 2—6, 7—6 pe sud-africanul McMillan, iar Ion Țiriac l-a eliminat cu 4—6, 7—5, 6—0 pe cehoslovacul Pala. În proba de dublu, Ilie Năstase și Ion Țiriac au întrecut cu 6—2, 6—4, cuplul Humphrey Jose (Venezuela)—Pinto Bravo (Chile).

● IN CADRUL competiției internaționale de handbal „Cupa Prieteniei" (rezervată echipelor de juniori), care se desfășoară la Varșovia, selecționata României a întîlnit formația P.D. Germane pe care a învins-o cu scorul de 13-12. Alte rezultate: Polonia (A)—Polonia (B) 21-21; U.R.S.S.—Ungaria 19—18; Bulgaria—Cehoslovacia 21-19.

După ce a poposit o noapte în orașul Deva, flacăra olimpică și-a continuat miercuri drumul conform itinerarului stabilit. Aclamată de zeci de mii de cetățeni înșirați de-alungul drumului, torța olimpică a trecut prin localitățile Zam, Lipova și la ora 13.50 a ajuns la Arad, unde a avut loc o frumoasă festivitate. La ora 16.00, în comuna Ortișoara, flacăra olimpică a fost predată de sportivii județului Arad celor din județul Timiș.

Astăzi, flacăra olimpică va parcurge ultimii kilometri pe teritoriul țării noastre, urmînd ca la ora 10.30 să fie predată la Stamora Moravița sportivilor iugoslavi, care o vor purta mai departe în drumul ei spre München, locul de desfășurare al celei de a 20-a ediții a Jocurilor Olimpice de vară.

Inscripții la stema județului

23 August — 30 DECEMBRIE

IAȘI — IMPETUOS ZBOR SPRE VIITOR

Un cal de argint pe un cîmp roșu. Cu argintul reînviat, și amintindu-și încă de frîul lui Ștefan cel Mare, chiar de vremuri și mai îndepărtate, cînd semnifica, pe monede, simbolul Daciei, calul, prezent și astăzi la temelia noii steme a județului Iași, poartă în șaua simbolică nobila sarcină de a aminti notorietatea istorică a acestor locuri: nețărmurita demnitate a dacilor liberi din cetățile Moșnei și a Catalinei, gloria oștirilor lui Ștefan cel Mare, puterea de sacrificiu a lui Ion Vodă cel Cumplit, personalitatea lui Dimitrie Cantemir, filozof, istoric și poet... Iașul cetate de scaun, Iașul Domnului Cuza, al lui Kogălniceanu și Alecsandri, al Luceafărului, Iașul gloriei de spadă și, nu mai puțin, de carte... De aceea în noua stemă, un loc de cinste s-a acordat semnelor culturii, aportului culturii acestui județ la patrimoniul național. Simbolurile utilizate — un vas din ceramica de Cucuteni, în auriu, suprapus unei făclii cu mînerul argintiu, ambele plasate pe un cîmp albastru — atestă nu numai durata, de-a lungul a cinci milenii, pe aceste locuri, a uneia dintre expresiile cele mai elevate ale spiritului uman, ci și nețărmurita grijă pe care orînduirea socialistă, înfăptuind politica Partidului Comunist Român, o poartă valorificării contemporane a acestui tezaur. Stau mărturie muzeele și instituțiile artistice ale Iașului, redacțiile și editura, stau mărturie multele școli și mereu tînăra universitate ieșeană, ea însăși simbolul viu al permanenței unei tradiții, al valorificării ei superioare în condițiile socialismului.

...În partea stîngă a stemei, pe un cîmp de asemenea albastru, un spic de grîu auriu și un strugure argintiu cu frunze de aur alcătuiesc, simetrizîndu-se cu partea dreaptă, cea de a doua coloană istorică a stemei, sugerînd impetuoasa dezvoltare a muncii pămîntului și principalele ei bogății în aceste locuri: pîinea și vinul, culturi tradiționale, dar cunoscînd majora valorificare abia în ultimul sfert de veac, sub semnul prezentului.

Acest semn — cîmpul roșu care leagă cele două coloane albastre — cuprinde o retortă și o roată dințată, amîndouă argintii, unite de-o bobină aurie. Sînt astfel sugerate porțile prin care Iașul prezent pășește către viitor, continuînd, în ritmuri nebănuite altădată, galopul calului din temelia scutului. Și, fără îndoială, numărul vagoanelor produse de Uzina de la Pașcani și de Uzina Mecanică Nicolina depășesc cu mult valoarea hergheliilor de cai care se vor fi petrecut în cîmpiile istoriei. După cum numărul de kilometri pe care se întinde țeava produsă de Uzina metalurgică din Iași de la înființare pînă în prezent alcătuiește azi un drum pe care n-ar isprăvi să-l parcurgă un călăreț într-o viață întreagă... Stema oferă și alte sugestii de acest gen. De pildă, pe șesul din spatele cunoscutului palat ieșean, unde răsuna cîndva doar tropotul hergheliilor domnești, bate astăzi marele puls al platformei industriale a Iașului, puls din vigoarea căruia, în mai puțin de 20 de ani, așezarea a crescut aproape de trei ori, județul tinzînd să aibă, în orașul său de reședință, aproape 200 000 de oameni... Retorta, simbol al industriei chimice ieșene, al activității de cercetare științifică, este, de asemenea, unul dintre izvoarele forței economice și notorietății tehnice a acestor locuri. Dacă am aminti, la acest capitol, fie și numai de vestita Fabrică de antibiotice, cunoscută astăzi pe toate continentele, și tot ar fi de ajuns... Ca să nu mai vorbim de semnificațiile bobinei aurii, semn care ne evocă existența, în aceste locuri, alături de întreprinderile textile cu tradiție, a Uzinelor de fire și fibre sintetice, a țesătoriei de mătase (aici, în perspectivă apropiată, o producție cu care s-ar putea îmbrăca în mătase întreaga populație a României), întreprinderi ale timpului modern, ale istoriei noi, socialiste a patriei.

Continuîndu-și investigația de gînd și inimă pe teritoriul noii steme a Iașului, reporterul nu poate să nu consemneze sensurile unei ferme proiecții spre viitor. Răsăritul de soare din Stema României Socialiste, emblema partidului, înscrise pe steagurile tricolor și roșu, poartă gîndul către și mai mari împliniri viitoare, chezășuite de politica înțeleaptă a partidului, de participarea unanimă a națiunii la înfăptuirea acestei politici... Firesc, gîndul prefigurează noi pagini în cronica de azi și de mîine a acestor locuri. O cronică pe care, dînd împlinire concretă, vie, simbolurilor din stemă, oamenii Iașului contemporan, însuflețiți de ideile și obiectivele Conferinței Naționale a partidului, o scriu cu faptele lor de fiecare zi, de fiecare clipă. Iar aceste fapte sînt cu atît mai bogate în valoare concretă și în semnificații, cu cît, în aceste zile, sînt realizate sub semnul întîmpinării zilei eliberării patriei, sub semnul pregătirii pentru sărbătoarea sfertului de veac al Republicii. O cronică în care este prezentă fiecare așezare a Iașului contemporan... De pildă, de la Pașcani, colectivul Uzinei mecanice de material rulant raportează, în cinstea celor două evenimente, asimilarea de noi produse valorînd peste două milioane lei... Și tot în milioane de lei își numără vrednicia din aceste zile și gospodarii din Mirceștii lui Alecsandri: ei au efectuat, prin muncă patriotică, lucrări edilitare în valoare de 1 636 000 de lei... Tot sub semnul sentimentului patriotic tradus în fapte își înscriu realizările și constructorii modernului cartier de locuințe Alexandru cel Bun din Iași — și sub același semn își prezintă înfăptuirile, alături de întregul popor, toți oamenii muncii din acest județ, fie că este vorba de producătoarele de mătase, de la „Victoria" (100 000 de metri de țesături peste plan, numai din reducerea consumurilor specifice), de tovarășele lor de la „Țesătura" (700 kg de fire în plus, în cinstea lui 23 August, numai le Secția filatură cardată), de constructorii de drumuri (investițiile realizate în proporție de 160 la sută), de fermierii de la I.A.S. Tg. Frumos (la ferma „Centru": patru tone de grîu, în medie, la hectar) sau de raportul tineresc al celor 25 000 de elevi și studenți din județ care au prestat, în cinstea celor două evenimente, peste un milion de ore de muncă patriotică...

Fapte! Rînduri într-o cronică nouă, care se scrie clipă de clipă și pretutindeni. Fiecare faptă — un argument viu al simbolurilor noii steme, ea însăși frîntură din armonia de linii, culori și sensuri pe care o reprezintă Stema României Socialiste.

ION CHIRIAC

PE ȘANTIERUL UZINEI DE ALUMINĂ DIN TULCEA

ASPRELE BUCURII ȘI IUBIRI ALE CONSTRUCTORILOR

Cîți dintre sculptori s-ar putea mîndri cu un monument mai impunător și mai plin de dăruire omenească? Fotografiile: VASILE RANGA

Un reportaj de VASILE VĂDUVA

Cunoscusem cu ani în urmă o Tulce molcomă, mai mult comună decît oraș, cu căsuțe albe coborînd în pîlcuri pînă-n marginea fluviului, întîmpinîndu-te oglindite tremurat în ape ca o fluturare blîndă de năframe; pe vremea aceea serile se lăsau peste Tulcea legănînd coruri vaste, murmurate pe patru voci, seri cu miros de coajă de pepene și de catran și de pește despicat, îmbînd la chef tihnit și lălîu, aducător de somn fără vise; era o Tulce care nu te atrăgea prin nimic, dar în care, odată intrat, te cufundai și te tot cufundai, făcîndu-ți-se treptat lehamite pînă și să mai pleci; era o Tulce în care, ca în nici-un alt oraș de pe malurile unei ape, băieții nu se sinchiseau la vederea vapoarelor; doar cîte-o fată, înfiorată de cine știe ce gînd, se pomenea din cînd în cînd cu mîna streașină la ochi, răsucindu-și fața după vreun vas cu nume mai aparte și cînd vasul pierea într-un tîrziu în susul sau josul apei, fata începea așa fără nici-un motiv să cînte și cîntecul era preluat după un timp de alte fete și fetelor li se alăturau pe neobservate băieții și băieților li se alăturau bărbații și Tulcea nu mai era atunci decît un cîntec fără margini, simplu ca fenomenele naturii, un cîntec care nu-ți spunea nimic sau îți spunea totul, ca trecerea vîntului prin stuf și sălciile deltei la ora cînd scapătă soarele...

La o astfel de oră am revăzut Tulcea de pe puntea lui „Poseidon", unul din noile vase rapide de pasageri ale Navromului — am revăzut e un fel de a spune, pentru că o localitate este alcătuită din clădiri, iar clădirile pe care le vedeam acum nu le mai văzusem niciodată; și nu numai clădirile... Pe cheiul larg, din fața marelui hotel „Delta" pînă în fața modernului paralelipiped transparent al noii gări, pe aleile din noul centru al orașului, în jurul supermagazinului „Diana", un enorm dute-vino de bărbați veseli, de fete și femei în sorturi multicolore, dădea un alt ritm curgerii timpului în potolitul oraș de odinioară, orașul de stuf și chirpici care, iată, pășise brusc în civilizația betonului și a sticlei și, așa cum aveam să aflu curînd, în cea a aluminei...

Patru uriașe turnuri roșii domină orașul și împrejurimile sale pînă departe, patru uriașe turnuri roșii la poalele cărora se stîrnesc continuu nori de praf — și încep să urc într-acolo, lăsînd tot mai jos lumea veselă și pestriță, lipsită de griji și pusă pe distracții, a turiștilor, și după nici o jumătate de oră de mers pătrund într-o cu totul altă lume, în care muzica dulceag-melancolică a tonomatelor este înlocuită de duduitul gîfîit al basculantelor, de strigătele macaragiilor, de sisîitul orbitor al aparatelor de sudură, o lume dură de fauri mișcîndu-se fascinant într-o pădure giganțică de beton incremenit, montînd ceea ce peste nici zece luni va fi inima de alumină a Tulcei.

— Aici în urmă cu doi ani nu era decît o livadă de caiși, îmi spune mai tîrziu șeful șantierului, inginerul Sanițki Boleslav.

— Sînteți aici de la începutul lucrărilor?

— Chiar înainte de început. Am apucat să văd caișii!

Este un bărbat încă tînăr și-l întreb dacă a mai lucrat pe vreun șantier. Se uită la mine și zîmbește.

— Am mai lucrat, zice. În 1958 eram maistru pe șantierul uzinei de la Săvinești; în 1959 eram șef de lot pe șantierul Combinatului de celuloză și hîrtie din Suceava; în 1961, tot în Suceava, am fost numit șef de șantier la Combinatul de industrializare a lemnului și de-atunci încoace am tot fost șef de șantier; în 1963 la Combinatul de îngrășăminte azotoase din Tîrgu Mureș, în 1966 la Uzina de alumină din Slatina, în 1969 la linia de autoturisme Colibași, iar din iulie 1970, aici, în Tulcea...

— Vă credeam mai tînăr.

— La 37 de ani sînt bătrîn?!

— Acum, după cele enumerate, v-aș fi crezut ceva mai bătrîn...

— Să lăsăm asta că ne încurcăm. Avem pe șantier un inginer cu adevărat tînăr, care a refuzat un post în București pentru a veni să lucreze aici. Nu este interesant?

— Este.

— Se numește Gheorghiu Teodor și-l găsiți la „filtrarea albă"...

„Filtrarea albă" înseamnă deocamdată cam ceea ce înseamnă totul pe-aici, adică beton și cărămizi și fier și praf, foarte mult praf. Întreb de inginerul Gheorghiu Teodor și cineva îmi arată într-un grup un tînăr cu pantaloni scurți, care, în minutul următor mă invită să-l aștept puțin în biroul său. Biroul inginerului Gheorghiu Teodor, șeful lucrării „filtrare albă" de pe șantierul Uzinei de alumină din Tulcea, este o chimirlie de scînduri cu pămînt pe jos, cu o masă și o bancă întocmite ad-hoc, mă rog, birou de șantier nu de minister..

— Ați refuzat, așadar, un post în București?

— M-au mai întrebat și alții! Să fie oare o isprăvă chiar atît de mare?!

— Cei ce refuză, refuză de obicei invers, refuză adică posturile de pe șantiere.

— Poate că aceia nu sînt ingineri.

— Chiar dacă au absolvit facultățile respective și au și diplomele respective?

— Diploma este una, iar ingineria este alta. În facultate înveți ceea ce trebuie să știe un inginer, dar asta nu înseamnă că la terminarea ei și ești inginer. Și eu știu, de exemplu, să scriu un articol de ziar. Înseamnă oare că sînt ziarist? A ști este una, a fi este alta...

— De ce ați refuzat totuși postul din București?

— Pentru că voiam să lucrez pe o platformă mare; pentru că pe o astfel de platformă înceți să faci multe; pentru că un adevărat inginer constructor trebuie să știe și trebuie să poată construi orice. Înainte de a veni aici am făcut un an și jumătate construcții hidro-tehnice, lucrînd la stația de pompare Poarta Albă din cadrul sistemului de irigații Carasu, mai fac aici un an și jumătate construcții civile și industriale — este un șantier mare, unde trebuie să facem și drumuri, trebuie să facem și căi ferate. Înțelegeți acum de ce am venit aici?... Ce mi-ar mai rămîne de făcut?... Poduri... Da, mi-ar place să fac și poduri, mai ales poduri de construcție metalică...

Mă despart de inginerul Gheorghiu Teodor — pe care aș vrea să-l revăd după ce va face și poduri — și mă afund în pădurea incremenită a uriașilor piloți de beton, unde fac cunoștință cu echipa de sudori-montori a lui Diacu Ion, cu echipa de betonisti a lui Despinu Iorgu, echipe formate numai din tineri, echipe care folosesc cele 10 ore de lucru la maximum, echipe care lucrează și peste cele 10 ore, echipe care lucrează și duminica, pentru ca Uzina de alumină să poată fi dată în folosință cu o lună de zile mai devreme, contribuind astfel la îndeplinirea angajamentului întregii țări de a realiza planul cincinal în numai patru ani și jumătate.

Într-un tîrziu îl cunosc și pe tehnicianul-constructor Burlacu Vasile, secretarul comitetului U.T.C. pe șantier, șeful laboratorului de materiale de construcții, care urmărește pe șantier și controlul tehnic de calitate al betoanelor.

— Vă place munca pe care o faceți aici?

— Dacă nu mi-ar place aș fi în altă parte.

— Nu e totuși plictisitor, obositor chiar, să stai între betoane zece ore pe zi?

— Zece ore... nu stau niciodată numai zece ore. Dacă s-ar apuca să-mi socotească cineva cîte ore libere am de recuperat, ar trebui să stau acasă cîteva luni. Dar ce să fac acasă?! Cîndva eram insurat. Acum nu mai sînt. Ce să fac acasă?! Betoanele pot să plictisească pe cineva care nu le cunoaște. Eu le cunosc. Bine. Lucrez cu betoane din 1962, care vasăzică de zece ani. În acești zece ani mi-am dat seama că betoanele nu înseamnă numai rezistență, mi-am dat seama că betoanele își au farmecul și gingășia lor, ca orice lucru de pe lumea asta. Știați, de exemplu, că betoanele se pot îmbolnăvi? Așa, cît le vedeți de cenușii și de dure și de lipsite de viață... Cum să mă plictisesc între betoane?! Eu uneori, — și Burlacu Vasile ezită o clipă zîmbind puțin stingherit — uneori, noaptea, cînd nu sînt prea obosit, visez. Visez betoane, fel de fel de betoane...

Traversez din nou pădurea uriașilor stîlpi de beton și-mi vine deodată în minte că după regulile gramaticii beton este un substantiv defectiv de număr, un substantiv lipsit de plural și mă gîndesc că pe toate șantierele se folosește numai pluralul acestui substantiv, și-mi dau seama că profesorii de gramatici, și nu numai ei, și eu printre ei, habar n-avem ce înseamnă de fapt cuvîntul beton, cum habar n-avem ce înseamnă de fapt o grămadă de cuvinte, care, deși reprezintă realități cît se poate de concrete, au devenit pentru destui dintre noi simple abstracțiuni.

Mă reîntîlnesc cu inginerul Sanițki Boleslav și-l întreb dacă nu simte niciodată că i s-a urît de munca și de viața duse mereu de pe un șantier pe alt șantier.

— Unui constructor adevărat i se urăște abia atunci cînd din cine știe ce motive muncește altundeva decît pe un șantier. Constructorii, adevărații constructori, iubesc șantierul, iubesc munca și viața de pe șantiere, chiar atunci cînd înjură mîncînd conserve cu săptămînile, chiar atunci cînd dorm în corturi, sau în rulote, sau pe bacuri, cum s-a dormit aici la început, iar iubirea asta a noastră este greu, foarte greu de explicat, ca orice iubire de altfel...

— Vorbiți-mi despre bucuriile dumneavoastră.

— Bucuriile noastre... Avem și bucurii. Cred că nu vom părea niște încrezuți dacă vom spune că noi, constructorii, sîntem în felul nostru niște artiști, că avem și noi din cînd în cînd bucuria creației. Mă rog, poate nu chiar artiști; dar oricum, noi venim în locuri în care nu găsim de obicei nimic și ne punem pe treabă, și muncim o bucată de vreme, și mai cîntînd, mai înjurînd, într-o bună zi terminăm și vedem că acolo unde nu era nimic noi lăsăm în urmă ceva. Aceasta este bucuria noastră cea mare. Un constructor adevărat trăiește întotdeauna cu sentimentul că nu trece prin viață degeaba. Asta ne atrage și ne reține, în condiții oricît de dure, pe șantierele țării...

Și iar este ora cînd scapătă soarele și cobor pe chei, în lumea cealaltă, lumea sorturilor colorate, a tonomatelor și a distracțiilor de concediu, o lume necunoscută altădată. Tulcei, o lume bucurîndu-se de confortul făurit de constructori anonimi, constructori care, pentru a dărui acest confort semenilor lor, au trăit o bucată de viață, numai ei știu cum, pe bacurile-dormitoare. Intru în elegantul hol al hotelului „Delta" și ascultînd o vreme cum recepționera răspunde mecanic unuia sau altuia: „nu avem locuri!", mă cutremur deodată la gîndul că refuzul i s-ar putea adresa și unuia care a trudit la construirea acestui hotel, visînd în nopțile cînd era mai puțin obosit betoane și grinzi și cărămizi și care a venit acum cu cine știe ce treburi prin Tulcea. Dar mai dăle-ncolo de gînduri!...

Ies din nou pe chei și mă uit peste lumea veselă și pestriță a turiștilor la uriașele turnuri roșii de sus, în jurul cărora praful unduiește ca faldurile cîrpelor aruncate de sculptori peste monumentele în lucru.

Vasile Burlacu — omul care visează betoane.

Inginerul Gheorghiu Teodor a refuzat un post în București pentru a veni să lucreze pe șantierul Uzinei de alumină din Tulcea.

FOC CONTINUU ÎN CÎT MAI MULTE ÎNTREPRINDERI

(Urmare din pag. 1)

angajați: Marian Nistor și Mihail Gheorghe.

— La care trebuie adăugat: cei mai tineri din toată fabrica — intervine secretarul U.T.C.

Într-adevăr, ei au terminat școala generală în această primăvară. Lucrează numai de o lună. Mai precis, învață de o lună. Au fost repartizați pe lîngă cei mai buni strungari — tineri și ei — pentru calificare la locul de muncă. Au luat deja primul salariu: 920 lei.

— Ce ai făcut cu banii?

— Mi-am cumpărat un costum — ne răspunde Marian Nistor.

Cel dintîi costum realizat prin muncă proprie.

O importantă sarcină trasată de Conferința Națională a partidului în domeniul creșterii producției industriale prevede mai buna folosire a mijloacelor de producție și a timpului de muncă, sporirea substanțială a indicilor de utilizare a mașinilor, generalizarea schimbului II și extinderea schimbului III în întreaga industrie, modalitate de maximă eficiență pentru mărirea volumului producției, pentru realizarea cincinalului înainte de termen. În înfăptuirea acestei sarcini comitetul municipal București al U.T.C. a hotărît să acționeze cu întreaga sa energie, prin formele muncii politice adecvate, pentru identificarea tinerilor din Capitală care nu sînt încadrați în muncă și îndrumarea lor spre fabricile, uzinele și șantierele care au nevoie de ei.

— Mai precis — ne declară tovarășul inginer Marin Voina, secretar al comitetului municipal — angajamentul nostru prevede pentru o primă etapă, recrutarea a 1860 tineri, adică acoperirea întregului necesar reclamat de opt mari întreprinderi bucureștene: Automatica, F.E.M.I., Uzina de pompe, Flacăra Roșie, U.R.E.R., GIRCUIL, Electrotehnica, U.R.A.-Grivița Pînă în prezent, din cei cu care am discutat s-au angajat 276. Precizăm însă că acțiunea noastră va continua și după completarea necesarului de angajați în unitățile respective. Angajamentul, hotărîrea comitetului nostru municipal prevede îndrumarea, integrarea tuturor tinerilor care în prezent nu lucrează, în cîmpul muncii.

Cum se desfășoară practic această acțiune? Răspunsul ni-l dă tovarășul Stelian Anghel prim secretar al sectorului III al U.T.C.

— Ca și în celelalte sectoare, noi am constituit un comandament din care fac parte și reprezentanți ai consiliului popular, oficiului de repartizare a forțelor de muncă și al întreprinderilor din raza sectorului, care se întrunește periodic pentru a discuta cu tinerii în cauză. Întîlnirile au loc, de obicei, săptămînal la casa de cultură. Invităm aici nu numai fetele și băieții care încă nu sînt încadrați în muncă dar și părinții acestora, colegii de școală în prezent muncitori, juriști și alți reprezentanți ai organelor de stat, pentru a răspunde la întrebările tinerilor, pentru a-i ajuta să-și găsească o meserie, un loc de muncă. De fiecare dată aceste întîlniri devin sfaturi ale omeniei și de fiecare dată ele se încheie cu rezultate încurajatoare.

Așa procedează fiecare comitet U.T.C. ale celor 8 sectoare. Să revenim însă într-una din întreprinderile care au beneficiat în cea mai mare măsură de ajutorul U.T.C., unde roadele inițiativei sînt edificatoare: F.E.M.I. O întreprindere nouă și modernă care reclamă în continuare un mare număr de muncitori. Îl rugăm pe tovarășul FLORIAN DUMITRESCU, inginerul șef al fabricii, să ne dimensioneze mai exact valoarea ajutorului primit, semnificația inițiativei comitetului municipal U.T.C. pentru întreprinderea lor.

— Pînă acum noi am angajat — după cum ați notat — peste 120 de tineri. Din păcate unii au și dat bir cu fugiții, ei nu și-au descoperit încă vocația, dar majoritatea au rămas și ne punem mare nădejde în ei. Am deschis pentru aceștia două cursuri de calificare. Un alt curs se va deschide în septembrie pentru strungari iar altul în octombrie pentru montatori-electroniști. Prin calificarea lor noi vom reuși să generalizăm în 1973 schimbul II în toată fabrica și să asigurăm trei schimburi complete în secția mecanică.

— Care va fi valoarea producției suplimentare obținută pe această cale?

— 100 milioane lei, adică condiția realizării sarcinilor cincinalului în patru ani și jumătate.

Un calcul simplu, dar grăitor, într-o singură întreprindere din cele opt pe care și-a propus comitetul municipal al U.T.C. să le sprijine efectiv în completarea efectivului de muncitori. Și asemenea calcule, la fel de semnificative, se fac în toate aceste unități și fiecare calcul relevă valoarea deosebită a inițiativei, fiecare calcul este un îndemn pentru generalizarea ei în toate județele.

CARTEA DE MUNCĂ

(Urmare din pag. 1)

secției bobinaj din cadrul întreprinderii „Electronica". A fost recent partenerul nostru într-o discuție despre muncă, despre problemele pe care le ridică munca într-o secție unde lucrează peste 250 de tineri.

Care sînt opiniile unui om a cărui carte de muncă trădează o vîrstă egală cu media de vîrstă a secției? Ce fac, cum trebuie și ce nu au învățat încă să facă cei 250 de tineri? Unde se cuvine a interveni pentru repararea unor neajunsuri și cum? *Întrebările nu l-au găsit nepregătit, fără îndoială că reflectase la ele, le găsise niște explicații și avea poate chiar unele soluții de remediere.*

Înainte de orice, o precizare pe care Gheorghe Ancuța se consideră obligat să o facă înaintea oricăror alte considerații:

— Cu tinerii aceștia ne facem planul. Asta înseamnă că muncesc, că luați global obținem de la ei o rezultantă satisfăcătoare.

— Concepția lor despre muncă este aceeași cu a dv. cînd aveați vîrsta lor?

— Nu, nu este, ne asigură după o clipă de gîndire. De altfel eu — și nu numai eu, aproape toți cei din generația noastră — au început să muncească cu vreo trei ani mai devreme decît tinerii de astăzi. Vă spuneam că mi-am început „cariera" la 16 ani. Tinerii care ne vin în secție au 19—20 de ani. Or — după părerea mea e cam tîrziu să le începi educația pentru muncă abia de la această vîrstă. Faptul că se propune în prezent legiferarea obligației de a munci de la 16 ani este un mare cîștig. Dar aici intră în discuție numai o anumită categorie, adică numai tinerii care nu urmează o școală. Pentru ceilalți, oare, situația nu va rămîne aceeași?

— Adică?

— Adică mi se pare că, de fapt, concepția omului despre efort, trebuie formată încă înainte de a ajunge la locul de muncă. *De părinți, de școală.* Inconsecvența, *deseori,* lipsa de rezistență la efort, *alteori, o doză foarte scăzută de pasiune, cîteodată, toate acestea pot fi ușor sintetizate și explicate printr-o educație deficitară.*

Una dintre tarele imputabile — după părerea interlocutorului nostru — se referă la incapacitatea unora dintre tinerii în cauză de a se stabili definitiv într-un loc de muncă.

— N-aș pleca de aici, din uzină, nici dacă aș ști că mi se oferă cine știe ce avantaje cu condiția să-mi părăsesc meseria. Și mă uit în schimb la băieții aceștia, care sînt în stare ca pentru un pol în plus să abandoneze lucrul și să plece care încotro, remarca cu amărăciune Gheorghe Ancuța.

Într-adevăr, cartea de muncă a interlocutorului nostru are toate foile albe. Un singur domiciliu profesional se află înscris acolo, cel pe care posesorul ei l-a hotărît în urmă cu 21 de ani, cu toată maturitatea, și căruia i s-a consacrat cu toată ființa lui. Nu m-am putut împiedica să nu alătur mental un document cu aceeași destinație pe care îl răsfoisem la cartoteca unui oficiu de plasare a forțelor de muncă. La 21 de ani, fusese nevoie să i se adauge posesorului încă o filă, *deoarece cele disponibile erau înnegrite deja de călătoriile și popasurile pasagere dintr-un loc de muncă în altul.*

— La 21 de ani ce gîndeați despre rostul muncii?

— Ce gîndesc și acum și mă străduiesc să-i fac să înțeleagă și pe tinerii nostri: că numai prin muncă te poți justifica în fața ta și a tuturor celorlalți, că stima și aprecierea celor din jur se capătă în funcție de utilitate, de gradul de efort. Iar aici mai e ceva: nu peste mult timp tinerii aceștia își vor întemeia un cămin, vor avea copii: cum se vor impune în fața acestora, altfel decît prin exemplul personal? Am și eu o fetiță, a reușit anul trecut la liceu cu media 9,33. Sînt tare mîndru de ea și o iubesc ca pe ochii din cap. Mi-ar fi crăpat obrazul dacă i-aș fi oferit vreun motiv să se rușinez de tatăl ei. Nu mai vorbesc că nici n-aș fi avut vreun prestigiu față de copilul meu.

— Ce învață ea de la dumneavoastră despre muncă?

— O învăț să se supună unui program care să-i disciplineze viața de pe acum, *cînd se află încă pe băncile școlii. Să nu se plîngă mai tîrziu că îi e greu să se scoale devreme, cum mai cînd pe la unii.* O învăț să pună suflet în tot ce face. Să fie corectă și atentă, conștiincioasă și dreaptă. Iar pentru viitor să-și aleagă o meserie în care să fie sigură că va munci cu toată pasiunea.

Dincolo de aceste adevăruri teoretice, Gheorghe Ancuța se poate considera, fără nici o ezitare, un excelent dascăl al lecțiilor practice despre muncă. Materialul „didactic" de care dispune? Propriul exemplu, un veritabil model de conduită și dăruire, de pasiune statornică și cinste nepătată. Nu numai pentru propriul copil, ci pentru toți tinerii a căror vîrstă înscrisă pe actul de naștere e identică sau apropiată de cea înscrisă la Gheorghe Ancuța în cartea de muncă.

de peste hotare

Manifestări consacrate Zilei de 23 August

În cadrul manifestărilor care au loc în R.P.D. Coreeană, în cinstea celei de-a 28-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist, la Combinatul siderurgic „Chollima" din districtul Kansen a avut loc o ședință festivă la care au participat sute de muncitori, tehnicieni și ingineri. Au luat parte, de asemenea, Li Un Sok, vicepreședinte al Comitetului popular al regiunii Phenianul de Sud, O Rye Son, președintele Comitetului raional Kansen, Li Hyon Jon, secretar al Comitetului raional Kansen al Partidului Muncii din Coreea, Pak In Su, directorul combinatului, alte cadre din conducerea organelor locale de partid și de stat, precum și funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe al R. P. D. Coreene. Au fost prezenți membri ai Ambasadei române din Phenian.

Luînd cuvîntul, directorul combinatului a trecut în revistă succesele obținute de poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, în opera de edificare a socialismului, a evocat legăturile tradiționale de solidaritate, prietenie frățească și colaborare multilaterală dintre popoarele român și coreean. Vorbitorul a subliniat importanța deosebită a discuțiilor purtate la Phenian, în iunie 1971, de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președinte al Consiliului de Stat, cu tovarășul Kim Ir Sen, secretar general al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, președintele Cabinetului de Miniștri.

În continuare, directorul Combinatului siderurgic „Chollima" a relevat preocuparea constantă a poporului coreean pentru reunificarea pașnică și independentă a patriei.

Adunarea festivă s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

La ambasada Republicii Socialiste România din capitala R. P. Ungare a avut loc o conferință de presă consacrată sărbătoririi Zilei eliberării României de sub jugul fascist. Au participat numeroși ziariști unguri — redactori ai presei centrale, ai agenției de presă, ai radioului și televiziunii.

Premierul japonez a primit invitația de a vizita R. P. Chineză

Primul ministru al Japoniei, Kakuei Tanaka, a primit marți pe Sun Pin-Hua, conducătorul trupei de balet din Șanhai, și pe Siao Sian-cien, șeful Oficiului din Tokio al Memorandumului comercial China—Japonia, informează agenția China Nouă.

Sun Pin-hua a adus la cunoștința primului ministru japonez că ministrul chinez al afacerilor externe, Ci Pin-fei, a fost autorizat să anunțe că premierul Ciu En-lai i-a adresat salutul său de bun-venit și invitația de a vizita China. La rîndul său, primul ministru japonez a transmis premierului Ciu En-lai mulțumiri pentru salutul de bun-venit și invitația de a vizita China, exprimîndu-și, în același timp, speranța că întrevederile sale cu premierul chinez vor fi rodnice.

● DELEGAȚIA economică guvernamentală chineză, condusă de Pai Sian-kuo, ministrul comerțului exterior, și-a încheiat vizita de prietenie în Chile, anunță agenția China Nouă.

Lucrările Comitetului pentru dezarmare

SPRIJIN PENTRU PROPUNEREA ROMÂNIEI

În ședința din 15 august a Comitetului pentru dezarmare au luat cuvîntul reprezentanții R.P. Ungare și U.R.S.S.

În cuvîntul său, Janos Petrat (Ungaria) a apreciat că, în prezent, sînt întrunite condițiile necesare pentru trecerea la consultări multilaterale între statele continentului european în vederea pregătirii conferinței pentru securitate și cooperare. Reprezentantul Ungariei s-a declarat, de asemenea, pentru convocarea unei conferințe mondiale de dezarmare, apreciind că aceasta va trebui să dea un impuls important tratativelor în domeniul dezarmării.

Ambasadorul U.R.S.S., Aleksei Roșcin, a tratat în discursul său unele probleme ale dezarmării nucleare. „Creșterea stocurilor de arme nucleare și perfecționarea lor constituie cea mai periculoasă parte a cursei înarmărilor. Progresul pe calea rezolvării problemei dezarmării nucleare ar exercita o influență enormă asupra atmosferei internaționale în ansamblul ei, ar contribui la întărirea încrederii între state și ar facilita rezolvarea altor chestiuni ale dezarmării", a declarat reprezentantul sovietic.

În continuare, delegatul U.R.S.S. a prezentat poziția țării sale față de acordurile privind limitarea înarmărilor strategice, încetarea experiențelor nucleare subterane, interzicerea folosirii armelor nucleare, crearea de zone denuclearizate în diferite părți ale lumii, lichidarea bazelor militare, în primul rînd a celor cu arme nucleare de pe teritoriul altor state.

Subliniind importanța creării de zone denuclearizate, Aleksei Roșcin a declarat: „În legătură cu problema zonelor denuclearizate, am dori să reafirmăm sprijinul nostru pentru propunerea făcută de Republica Socialistă România de a se constitui o zonă liberă de arme nucleare în Balcani. Această propunere, ca și propunerile altor state, de a se stabili zone denuclearizate în diverse părți ale lumii, vizează limitarea sferei de amplasare și folosire a armelor nucleare".

Daruri ale guvernului român pentru sediul O.M.S. din Copenhaga

La sediul din Copenhaga al Biroului regional pentru Europa al Organizației Mondiale a Sănătății a avut loc ceremonia oferirii darurilor guvernului român pentru noua clădire a sediului. Operele de artă oferite, constînd dintr-o sculptură în bronz, intitulată „Păsări", creație a sculptorului G. Lucaci, și tapiseria „Cocoși de munte", realizată de artista Mimi Podeanu, au fost amplasate în sala de conferințe a noii clădiri.

Cu această ocazie, au luat cuvîntul ambasadorul României în Danemarca, Gheorghe Ploeșteanu, și directorul Biroului regional pentru Europa al Organizației Mondiale a Sănătății, dr. Leo Kaprio.

În climatul de violență care persistă în Irlanda de Nord atacurile cu bombe au devenit o componentă a vieții cotidiene. Astfel, la Belfast în mașina dărîmată din imagine, doi tineri și-au pierdut viața.

Săptămînalul „Revolution Africaine" despre relațiile externe ale F.E.N. din Algeria

Într-un articol consacrat relațiilor internaționale ale Frontului de Eliberare Națională din Algeria, săptămînalul „Revolution Africaine", organ al Frontului, relevă că „între anii 1968 și 1970, F.E.N. a stabilit și cultivat relații cu partidele frățești și prietene de care îl leagă multiple interese comune". Au fost realizate contacte cu Partidul Socialist Baas din Siria, Partidul Baas din Irak, Partidul Socialist Progresist din Liban, Partidul Comunist din Cuba, Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia.

Au avut loc convorbiri cu înalți reprezentanți ai Partidului Comunist Român și Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, cu prilejul vizitelor oficiale efectuate în Algeria de șefii de stat ai celor două țări, scrie „Revolution Africaine".

Au avut loc, de asemenea, convorbiri între reprezentanți ai Frontului și ai Partidului Comunist Italian, Partidului Socialist din Uruguay, Partidului Socialist Francez, Partidului Comunist din Cehoslovacia, Partidului Comunist al Uniunii Sovietice ș.a.

Aceste convorbiri, încheiate prin comunicate comune — se arată în articol — au permis părților să-și reafirme punctele de vedere identice asupra unor probleme privind lupta popoarelor împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, să-și consolideze relațiile în spiritul solidarității și unității forțelor progresiste, antiimperialiste, ale lumii.

Încetarea grevei docherilor britanici

Delegații celor 42 000 docheri britanici, reuniți miercuri la Londra, au acceptat, cu 53 de voturi contra 30, propunerile de compromis înaintate de administrația docurilor, hotărînd, astfel, încetarea grevei care paralizează de 20 de zile porturile engleze.

Acceptarea de către delegați a propunerilor patronale, care, potrivit agenției Associated Press, nu se deosebesc prea mult de cele avansate în urmă cu trei săptămîni, a provocat o nemulțumire profundă în rîndul cîtorva sute de muncitori portuari veniți la Londra din diferite părți ale țării.

Chiromanție și realism

Revista ilustrată vest-germană QUICK publică într-unul din ultimele sale numere un interviu cu „lidera" vrăjitoarelor engleze, domnișoara Sibyl Leak pe care o recomandă ca „o persoană cu considerabilă influență" și „conducătoarea necontestată a unui detașament de aproape 5 000 de chiromante și vrăjitoare".

Făcînd o incursiune în istoria dezvoltării „instituției" vrăjitoarelor pe insulele britanice și amintind că în 1722 o reprezentantă a breslei vrăjitorești a fost arsă pe rug în public la Londra, Sibyl Leak constată, cu vădită bună dispoziție, că actualmente vrăjitoarele o duc bine în Anglia: „Ele sînt cetățene cu influență, se bucură de o stare materială excelentă. Instituția lor s-a modernizat și, de cîțiva ani, funcționează chiar un departament al relațiilor internaționale în cadrul asociației de chiromanție care împlinește acum trei decenii de existență." Aflăm, în continuare, din interviul citat, că în regia asociației se desfășoară periodic în pitoreasca localitate Burley din sudul comitatului Hampshire „conferințe teoretice, dezbateri și congrese pe teme de spiritism și vrăjitorie care urmăresc dezvoltarea experienței membrilor asociației".

Dat fiind că vrăjitoarele cer să „meargă" în pas cu vremea, sistemul de organizare și programul asociației lor trebuie să răspundă, în intenția organizatorilor, cerințelor moderne. Domnișoara Leak formulează astfel unele din preocupările vrăjitoarelor secolului XX: „Programul asociației vrăjitoarelor din Anglia în perioada imediat următoare cuprinde trei puncte principale. În primul rînd, o vastă activitate de convingere în rîndul populației pentru reabilitarea reputației chiromanților. În al doilea rînd, înființarea unei universități de chiromanție. În al treilea rînd, organizarea unui Congres mondial al vrăjitoarelor care să aibă loc în Anglia". Modestă, vrăjitoarea nr. 1 din Marea Britanie a ținut să precizeze că chiromanteile din Anglia nu-și arogă supremația mondială în materie („În Spania și Germania Federală activează chiromante mai numeroase și mai proeminente").

În încheierea interviului acordat lui QUICK, Sibyl Leak s-a plîns că „viitorul vrăjitoriei este foarte amenințat și nesigur într-o societate care nu vrea să ia în considerare supranaturalul". Ceea ce ne duce la concluzia că lidera vrăjitoarelor engleze are, în pofida relațiilor cu „spiritele", un pronunțat simț al realității.

P. NICOARĂ

Radiodifuziunea belgiană în colaborare cu Ministerul turismului și Radiodifuziunea română, au organizat o emisiune dedicată țării noastre. Emisiunea, intitulată „L'homme en vacances", a fost transmisă în direct de programul postului de radio Bruxelles I timp de două ore.

În cadrul emisiunii au fost prezentate pe larg realizările României socialiste în diferite domenii. Emisiunea a cuprins, totodată, cîteva interviuri luate unor personalități române din domeniul artei, culturii și turismului.

HENRY KISSINGER A SOSIT LA SAIGON

Henry Kissinger, consilierul președintelui Nixon pentru problemele securității naționale, a sosit miercuri la Saigon. După cum s-a anunțat la Casa Albă, el va conferi cu autoritățile saigoneze în legătură cu toate aspectele problemei vietnameze, inclusiv negocierile de la Paris.

● UN PURTĂTOR DE CUVÎNT al Ministerului Iranian al Afacerilor Externe a anunțat că Iranul și Sudanul au stabilit relații diplomatice — informează agenția REUTER. Potrivit aceleiași surse, cele două țări vor proceda, în curînd, la un schimb de ambasadori.

Ansamblul „Doina Argeșului" din Pitești a prezentat între 1—15 august un mare număr de spectacole pe Valea Loarei, în cadrul unui festival intitulat „Cîntece și dansuri din inima Franței și a României".

La rîndul său, ansamblul „Dîmbovița" din Tîrgoviște a participat la festivalul de la Port les Orgues și efectuează un lung turneu în Auvergne, Cantal și Eure.

„Ciinele" electronic pentru orbi este un aparat în stadiu experimental, care, măsurînd distanțele față de obiecte sau obstacole după principiul liliacului, va fi folosit și în industrie la reglarea distanțelor în fluxurile de transport și producție automatizate.

PE SCURT

● SECRETARUL GENERAL AL O.N.U., Kurt Waldheim, care și-a încheiat marți vizita oficială în R.P. Chineză, a sosit miercuri la Viena. Înainte de sosirea în capitala Austriei, Kurt Waldheim a făcut scurte escale la Cairo și Atena, unde a conferit cu ministrul egiptean al informațiilor, Hassan El Zayyat, și respectiv, cu ministrul adjunct al afacerilor externe al Greciei, Ch. Xanthopoulos-Palamas.

Tratative oficiale între delegațiile R.D.G. și R.F.G.

La 16 august, la Berlin au început tratativele oficiale între delegația Republicii Democrate Germane, condusă de Michael Kohl, secretar de stat la Consiliul de Miniștri, și delegația Republicii Federale a Germaniei, condusă de Egon Bahr, secretar de stat la Cancelaria federală, împuterniciți de guvernele respective pentru tratative în vederea încheierii unui tratat de bază care să reglementeze relațiile între cele două state germane, așa cum se obișnuiește între state independente.

MITCHELL SHARP ÎN R. P. CHINEZĂ

Miercuri, a sosit la Pekin, Mitchell Sharp, ministrul afacerilor externe al Canadei, anunță agenția China Nouă. Ministrul canadian a fost întîmpinat la sosire de Ci Pîn-fei, ministrul afacerilor externe al R.P. Chineze.

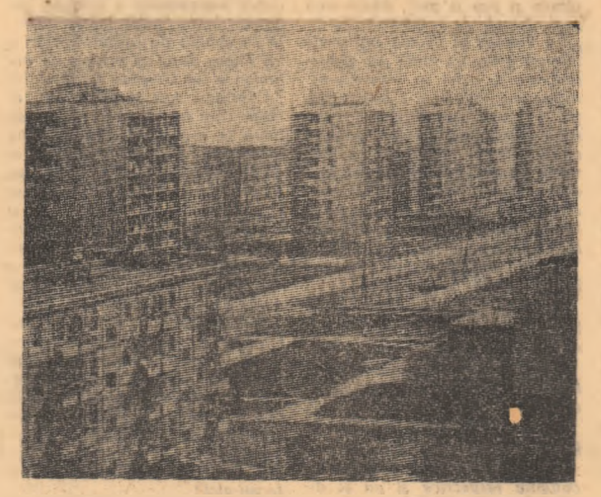

U.R.S.S. — Noi blocuri de locuit construite la Sverdlovsk

Încheierea conferinței organizate de Partidul Socialist din Chile în vederea analizării situației politice în mediul rural

La Santiago de Chile s-a încheiat conferința pe țară organizată de Partidul Socialist din Chile și consacrată unor probleme agrare, informează agenția Prensa Latina. La dezbateri au participat reprezentanți ai țăranilor chilieni din toate provinciile țării.

În cadrul conferinței au fost discutate probleme privind situația politică în mediul rural, participarea sporită a țăranilor la planificarea producției agroalimentare a țării și modalitățile de realizare a reformei agrare. În intervențiile lor, participanții au evidențiat importanța dezvoltării organizațiilor țărănești, ca instrumente pentru conducerea muncii în acest sector, a activității sindicatelor muncitorilor agricoli și a consiliilor comunale ale țăranilor. Au fost reliefate, de asemenea, necesitatea sporirii producției în agricultură și importanța utilizării raționale a acesteia.

Război împotriva pămîntului

Potrivit agenției „France Presse", în noaptea de 13 spre 14 august, 26 formații de superbombardiere americane „B-52" au lansat peste 2 200 de tone de bombe asupra R. D. Vietnam și Vietnamului de sud.

Publicînd constatările profesorilor americani E. W. Pheiffer și A. Westing despre consecințele dezastruoase ale operațiunilor militare duse de S.U.A. în Vietnamul de sud asupra mediului înconjurător al acestei țări, ziarul francez LE MONDE arăta recent că distrugerile ecologice, efectele asupra vegetației și animalelor, sînt de lungă durată și că ele nu vor putea fi cunoscute decît la sfîrșitul războiului.

Potrivit calculelor lui Pheiffer, 13 milioane de tone de bombe sau de obuze au provocat în solul Indochinei 26 milioane de cratere, dintre care 21 milioane în Vietnamul de sud. În medie, fiecare crater are un diametru de 9 metri și o adîncime de cîțiva metri. Suprafața totală acoperită de aceste cratere este de 170 000 de hectare și s-a calculat că mai mult de 2 500 de milioane de metri cubi de pămînt au fost răscolite. Zonele cele mai împînzite de cratere nu mai sînt favorabile culturii orezului.

O altă consecință a bombardamentelor este părăsirea cîmpurilor supuse atacurilor. Se estimează că 1 pînă la 2 la sută din bombe nu explodează (o jumătate de milion de bombe s-au înfipt în pămînt, gata să explodeze) și țăranii se tem să nu fie uciși în timp ce cultivă pămîntul; asemenea accidente s-au produs adesea.

Pagubele de război nu se limitează, însă, numai la distrugeri imediate, săvîrșite asupra vegetației, pentru a se descoperi pozițiile patriotilor, a-i priva de adăposturi și de hrana sau pentru a se evita ambuscadele.

Un studiu efectuat în 1970 de un grup de biologi de la Universitatea din Stanford arăta că într-o țară cum este Vietnamul, unde populația agricolă trăiește în strînsă legătură cu mediul înconjurător, dacă natura ar fi distrusă, atunci înseși bazele existenței sînt puse în pericol. Azi, demonstrează LE MONDE, 10 la sută din suprafețele cultivate în Vietnamul de sud au fost abandonate. Oamenii de știință sînt conștienți de faptul că o țară tropicală ca Vietnamul, din cauza distrugerilor masive de verdeață, are de suferit mai mult decît oricare alta. Și aceasta fiindcă locurile unde solul rămîne descoperit cîtăva vreme și încetează a mai fi protejat de o pătură de verdeață sînt supuse unor serioase precipitații ale musonului de vară. Puțin cîte puțin, solul se transformă în laterit, care face imposibilă cultura. De-a lungul drumurilor și al rîurilor pădurile au fost desfrunzite și recoltele distruse. Pînă în decembrie 1970, cînd președintele Nixon a ordonat oprirea folosirii ierbicidelor și a defoliantelor, circa 64 milioane de litri de produse chimice au fost aruncate asupra a două milioane de hectare de păduri. Or, interzicerea folosirii lor s-a realizat efectiv abia în mai 1971, cînd au mai rămas în Vietnam șase milioane de litri diverse substanțe defoliante nefolosite și alte patru milioane de litri în Statele Unite gata să fie expediate. Astăzi, susțin cei doi profesori americani, nimeni nu știe cum să se debaraseze de acest stoc.

Pentru desfrunzirea pădurilor de pe Platourile Înalte au fost folosite mai ales „agent orange" și un amestec numit „agent alb". Regiuni întregi au fost supuse în repetate rînduri acțiunii de defoliere. Or, „agentul alb" solubil în apă este dus de către rîuri, unde nedescompunîndu-se în substanțe inactive decît foarte încet, împiedică germinarea. Multe plantații de cauciuc, arbori mango, ori manioc au avut de suferit de pe urma defoliantelor.

În timpul unei recente călătorii în Vietnamul de sud, profesorul Pheiffer a constatat că americanii au înlocuit folosirea produselor chimice cu buldozere puternice care pot dezgoli cîte 400 de hectare pe zi. În august 1971 existau în Vietnamul de sud 150 de astfel de buldozere, care transformaseră 300 000 de hectare de păduri în terenuri pustii și distruseseră 1 000 de hectare de plantații de arbori de cauciuc.

GH. SPRINȚEROIU

În legătură cu prăbușirea avionului societății „Interflug"

Marți s-a întrunit Prezidiul Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane. La începutul ședinței, relatează agenția A.D.N., membrii Prezidiului au cinstit memoria cetățenilor republicii care și-au pierdut viața în mod tragic în accidentul de avion de luni. Consiliul de Miniștri a exprimat condoleanțe profunde familiilor celor dispăruți. Au fost stabilite măsuri pentru a li se acorda acestora tot ajutorul și sprijinul.

★

Sute de pompieri și membrii ai poliției populare, numeroși membri ai Crucii Roșii și personal sanitar au continuat lucrările la locul unde, luni, s-a prăbușit un avion cvadrimotor „IL—62" al societății „Interflug" din R.D.G., cu 156 de persoane la bord — relatează agenția A.D.N.

Luni, cu puțin după ora 17,00 (ora locală), locuitorii din Konigs-Wusterhausen au auzit explozia avionului și au văzut cum acesta s-a prăbușit, menționează A.D.N. Cîteva minute mai tîrziu, pompierii din localitate au sosit la locul catastrofei, fiind urmați, la scurt timp, de pompierii din alte localități. Tot atunci au sosit și medici ai spitalului raional, membri ai societății de Cruce Roșie, precum și peste o sută de cetățeni din localitate, pentru a acorda primul ajutor. Toate eforturile au fost, însă, zadarnice.

La scurt timp după ora 18,00 și-a început activitatea, la locul catastrofei, comisia guvernamentală condusă de ministrul transporturilor, Otto Arndt.

După cum a informat ministrul Arndt, avionul „Il.—62" a fost condus de un echipaj cu experiență. Căpitanul Heinz Pfaff, în vîrstă de 51 de ani, a avut o solidă pregătire și calificare de zbor, o îndelungată experiență în zborurile cu avioane „Iliușin", fiind apreciat drept un comandant deosebit de atent și exemplar. Totodată, ministrul a subliniat că avionul a fost supus exact și în termen, conform normelor de stat, controalelor obligatorii.

cinema

JOI, 17 AUGUST 1972

BĂRBAȚI CUMSECADE: rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

NIKOLETINA BURSAC: rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

RĂZBOIUL MINELOR: rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

CREIERUL: rulează la București (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21); Scala (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21); Grădina Festival (ora 19,45); Grădina Select (ora 20); Sala Palatului (orele 17,15; 20,15).

BINECUVÎNTAȚI ANIMALELE ȘI COPIII: rulează la Patria (orele 9; 12; 15; 18; 21), Capitol (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Grădina Capitol (ora 19,45).

TINTIN ȘI TEMPLUL SOARELUI: rulează la Floreasca (orele 15,30; 18; 20,30).

DACA E MARȚI, E BELGIA rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45); Melodia (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Grădina Modern (ora 20).

PROCESUL UNEI STELE rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21); Favorit (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30); Grădina Doina (ora 20).

TUDOR: rulează la Munca (orele 16; 19).

FERMA DIN ARIZONA rulează la Victoria (orele 9; 12,30; 16; 19,30); Flamura (orele 9; 12,30; 16; 19,30); Aurora (orele 9; 12,30; 16; 19,15); Grădina Aurora (ora 20).

O AFACERE rulează la Doina (orele 12,30; 15,30; 19; 20,30), Miorița (orele 10; 12,30; 16). Program de desene animate pentru copii (orele 9,45; 11).

AVENTURI LA MAREA NEAGRĂ rulează la Flacăra (orele 15,30; 19); Laromet (orele 15,30; 19); Popular (orele 15,30; 19).

BALADA LUI CABLE HOGUE rulează la Excelsior (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Gloria (orele 8,30; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45); Tomis (orele 8,45; 11; 12,15; 15,30; 18); Grădina Tomis (ora 20,15).

NAUFRAGIAȚI ÎN SPAȚIU rulează la Grivița (orele 9; 11,45; 16; 19,30); Volga (orele 9; 12; 15; 18; 20,45).

FANFAN LA TULIPE rulează la Arta (orele 15,30; 18); Grădina Arta (ora 20,15).

LUPUL NEGRU rulează la Lira (orele 15,30; 18); Grădina Lira (ora 20,15).

ULTIMUL TREN DIN GUN HILL rulează la Dacia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

NEVĂZUT, NECUNOSCUT rulează la Viitorul (orele 16; 18; 20).

TREI DIN VIRGINIA rulează la Bucegi (orele 15,45; 18); Giulești (orele 15,30; 18; 20,30); Grădina Bucegi (ora 20,15).

APA VIE rulează la Miorița (orele 17,30; 20).

EXPLOZIA ALBĂ rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,15).

CASA DE SUB ARBORI rulează la Buzești (orele 15,30; 18); Grădina Buzești (ora 20,15).

WATERLOO rulează la Unirea (ora 16).

MĂRTURISIRILE UNUI COMISAR DE POLIȚIE FĂCUTE PROCURORULUI REPUBLICII rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,15).

VEDERE DE PE POD rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,15).

DIRECTORUL rulează la Cosmos (orele 15,30; 19).

20 000 DE LEGHE SUB MĂRI rulează la Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20).

ROBIN HOOD rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20).

AMINTIRI BUCUREȘTENE rulează la Timpuri Noi (orele 9,45—20,15 în continuare).

LEGENDA rulează la Crîngași (orele 15,30; 17,45; 20).

DESCULȚ ÎN PARC rulează la Moșilor (orele 15,30; 18); Grădina Moșilor (ora 20,15).

CERMEN rulează la Vitan (orele 15,30; 18).

MIHAIL STROGOFF rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,30).

JOCUL DE-A MOARTEA rulează la Grădina Vitan (ora 20,15).

FREDY ȘI CÎNTECUL PRERIEI rulează la Grădina Unirea (ora 19,45).

JANDARMUL LA NEW-YORK (orele 10; 12; 14; 16; 18,15), DUMINICĂ LA NEW YORK (ora 20,30) rulează la Cinemateca „Union".

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

teatre

Teatrul „C. Tănase" (la Grădina Boema): TRĂSNITUL MEU DRAG — ora 20; Teatrul Giulești: FREDDY — ora 20; Ansamblul „Rapsodia Română": PE PLAIURILE MIORIȚEI — ora 18,30.

tv

PROGRAMUL I

9,00 Deschiderea emisiunii. 9,05 România în lume. 9,35 Prietenii lui Aschiuță. Emisiune pentru preșcolari. 10,00 Curs de limba franceză. Lecția a 13-a. 10,30 De la Alfa la Omega — Enciclopedie pentru elevi. 11,00 Telecinemateca: „Electra" 12,50 Telejurnal. 17,30 Deschiderea emisiunii de după-amiază. 18,30 La volan — emisiune pentru conducătorii auto. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. În cinstea Zilei de 23 August — Marea întrecere la zi. 20,10 Drumul tînărului spre muncă... 22,00 Film documentar: Imagini din Indonezia. 22,20 „24 de ore". 22,40 Handbal masculin: România — U.R.S.S.

PROGRAMUL II

20,10 Concert de muzică clasică. 21,10 Agenda. 21,20 Desen animat. 21,30 Bucureștiul necunoscut. 21,50 Film serial pentru tineret: Cei trei mușchetari (III). 22,40 Cărți și idei.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții.
Pentru străinătate abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import-Export Presă — București — Calea Griviței nr. 64—66. P.O.B. — „Box 2001". — Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".